

THÁNH NHẠC NGÀY NAY

SỐ 24 (NĂM III) – 8.2007

ĐỔI MỚI CÁCH HÁT THÁNH CA

SINH NHẬT LẦN II (8.2005-8.2007)

NGUYỆT SAN THÁNH NHẠC NGÀY NAY

NGÀY NHẠC SĨ 3.9.2007

Trân trọng kính mời quý nhạc sĩ Công giáo Việt Nam trong và ngoài nước về dự:
NGÀY NHẠC SĨ LẦN II vào thứ hai ngày 3.9.2007, gồm 2 phần chính:

1. Giỗ các nhạc sĩ quá cố (thánh lễ đồng tế và nghi thức đọc văn tế với niêm hương)
2. Họp mặt giao lưu giữa các nhạc sĩ đương thời và một chủ đề để thảo luận: “*Vấn đề imprimatur và giới nhạc sĩ*”

- Vào lúc 8g thứ hai 3.9.2007 đến 12g trưa, tại tu viện Anh Em Đức Mẹ Người Nghèo Fatima Bình Triệu số 14/1 đường số 9, khu phố I, Hiệp Bình Chánh, Thủ Đức, TpHCM như lần trước.
 - Có ăn trưa và không phải đóng góp.
- Kể từ hôm nay nhận hồi báo qua đt. 08-7269437 hoặc 0988-516178.
- Ai có quà tặng, sản phẩm giới thiệu, quảng bá, trợ giúp, trao đổi... xin mang theo phổ biến.
 - Kính mời các doanh nghiệp, các tổ chức, cá nhân... tài trợ.
- Đặc biệt lần này có nhóm họa sĩ ký họa chân dung từng nhạc sĩ để lưu hậu.

NỀN TẢNG - KỶ LUẬT

CHUYÊN MÔN THÁNH NHẠC

BÀI VIẾT ĐỘC GIẢ ♦

THÁNH VỊNH ĐÁP CA: HÁT, NGÂM, hay ĐỌC?

(tiếp theo & hết)

d. Các giải pháp khác:

- dặt nhạc vào từng câu thánh vịnh;
- ngâm theo 2 nốt, hay 3,4 nốt (nhiều người);
- giải pháp ngâm của nhạc sĩ Nguyễn khắc Xuyên,
- Đọc,

Những giải pháp này có ưu điểm là tôn trọng triệt để bản văn thánh vịnh, do đó nội dung thánh vịnh được duy trì nguyên vẹn. Đây chính là điều Giáo hội mong muốn.

Hiện nay giải pháp “**Dặt nhạc từng câu Tv**” chỉ được một số ít nhạc sĩ áp dụng.

Báo Hát Lên Mừng Chúa (HLMC) kể từ số 1 (năm 1997) trở đi vẫn đăng những sáng tác thuộc loại này, đa số là của Lm nhạc sĩ Xuân Thảo, ví dụ Tv 121, Tv 71 (HLMC #1); mỗi Tv chúng tôi xin được trích câu Xướng đầu tiên thôi.

Thánh vịnh 121

(Đáp ca CN I A MV)

Xuân Thảo

X1. Vui đường nào khi thiên hạ bão tới: "Ta cùng trẩy lên đến thánh Chúa.
Và giờ đây, Giê - ru - sa - lem hồi, cửa nội thành ta đã dừng chân.

Thánh vịnh 71

(Đáp ca CN II A MV)

Xuân Thảo

X1. Tâu Thương đế, quyền bính Ngài xin hạ tứ quân vương, công lý Ngài
xin tặng ban Thái tử. Cho dân Chúa được Người xét
xử công bình, quyền lợi kẻ nghèo sẽ được Người bênh vực.

Nhạc của những bài loại này thường réo rắt, lôi cuốn hơn những bài ngâm, nhưng vì mỗi câu đều thay đổi, cũng gây khó khăn cho ca xướng viên, nên họ ngại hát.

Có lẽ Cha Xuân Thảo cũng biết như vậy nên ngay bên cạnh Tv 121 nói trên, trong HLMC số 1, đã giới thiệu công thức ngâm vịnh dựa trên 4 nốt nhạc, như dưới đây, và giải thích thêm trong HLMC số 56, trang 18:

Giọng ngâm vịnh đơn giản

(dùng để hát các câu xướng của Thánh vịnh Đáp ca khi chưa hát được như trong nguyên bản)

Giọng 4 cung "LA-ĐÓ-RÉ-MI" (đi với câu Đáp viết ở vị trí ĐÓ)

Ngang, Huyền, Hồi, Nặng, Ngã, Sắc

Tv 71

X1. Tâu Thương đế quyền bính Ngài, xin hạ tứ quân vương
quyền lợi kẻ nghèo sẽ được Người bênh vực.

Giọng 4 cung "RÉ-FA-SOL-LA" (đi với câu Đáp viết ở vị trí FA)

Ngang, Huyền, Hồi, Nặng, Ngã, Sắc

Khoan thai Tv 121

X1. Vui đường nào khi thiên hạ bão tới cửa nội thành, ta đã dừng chân.

Trong số báo đó, Lm nhạc sĩ Nguyễn Hữu cũng ngâm Tv 23 bằng một công thức tương tự, câu Đáp thì hát. Dưới đây là câu Xướng 1:

X1. Chúa làm chủ trái đất cùng muôn vật muôn loài, làm chủ
hoàn cầu với toàn thể dân cư. Nền trái đất, Người dựng trên
biển cả. Đặt vầng vàng trên làn nước mênh mông.

Nhưng, cũng như giải pháp của Cha Tiến Dũng ở trên, các lối ngâm TV hiện có đều ít được ưa chuộng, vì giáo dân VN và ngay cả các ca trưởng, ca đoàn đều thích loại ca khúc hơn.

Giải pháp “**Đọc**” lại còn bị đánh giá thấp hơn nữa.

Vào ngày 24/7/1996, trong khi thuyết trình về “Hình thể Thánh vịnh đáp ca”, nhạc sĩ P. Kim có dùng Tv 121 để giới thiệu một lối ngâm như sau ^{42a}:

X.1/ Vui đường nào khi thiên hạ bão tới: **Đáp:** Ta cùng trẩy lên đến thánh Chúa.

Nhưng một số hội thảo viên đã cho rằng: “Với cách ngâm vịnh tiếng Việt mà thuyết trình viên đã giới thiệu cũng chỉ là một cách đọc mà thôi.” ^{42b}.

Nói như vậy xem ra không được xác đáng, vì khi nói đến ngâm tức là nói đến một cách diễn tả cao hơn đọc, mặc dầu chưa phải là hát. Vả lại, tuy ta vẫn nói đọc kinh hay đọc Tv trong thánh lễ, nhưng cách đọc đó không phải là cách đọc thông thường. Ví dụ kinh Kính mừng, theo cung Mùa Vui tại các địa phận Tây đàng Ngoài, đọc trên 3 nốt Fa-Sol-La ⁴³, như dưới đây:

Kính mừng Ma - ri - a đầy ơn phúc, Đức Chúa Trời ở cùng Bà, Bà có
phúc lạ hơn mọi người nữ và Giê - su con lòng Bà gồm phúc lạ.

hoặc là: theo cung của các địa phận Đông đàng Ngoài, đọc trên 3 nốt Mi-Sol-La:

Kính mừng Ma - ri - a đầy ơn phúc vẫn vẫn....

và cung đọc TVĐC, ví dụ ngày Chủ nhật A/1MC, Tv 51 (50):

Lạy Chúa, nguyện thương con theo lòng nhân hậu Chúa, xóa tội con theo
lượng cả đức tử bi. Xin rửa con tuyệt gốc lỗi lầm, và tẩy con sạch lãng tội ác.

hay ngày Chủ nhật B/1MC, Tv 25 (24):

Lạy Chúa, xin chỉ cho con đường đi của Chúa, xin dạy bảo con
về lối bước của Ngài. Xin hướng dẫn con trong chân lý
và dạy bảo con, vì Chúa là Thiên Chúa cứu độ con.

Rõ ràng cách đọc kinh và đọc Tv ở đây vượt hẳn lên trên mức tầm thường của cách ta đọc báo, hay cách đọc tin tức trên radio chẳng hạn, vì nghe chững chạc hơn, trang nghiêm, thành kính hơn và cũng có nhạc tính cao hơn. Đó chính là một hình thức ngâm vịnh.

Trong một bài đăng trên nguyệt san Hiệp nhất số 164, tháng 8 năm 2006, tác giả Nguyễn đức Kỳ có kể lại mẩu đối thoại giữa một tu sĩ Dòng Phan xi cô, thầy Rufino Zaragoza và một cụ bà VN trong một buổi rước kiệu Đức Mẹ:

- What are we singing? (*mình đang hát gì vậy?*)

- We not sing, we pray Hail Mary. (*không phải hát, đang đọc kinh Kính mừng.*)”⁴⁴

Đọc kinh mà thầy Rufino lại bảo là hát! Thoạt nghe nói, ta có thể hơi ngạc nhiên cũng như bà cụ VN này, nhưng suy nghĩ một chút, ta sẽ hiểu ngay: đối với người nước ngoài, như thầy Rufino, nói thứ tiếng không có thanh điệu, thì “đọc” tức là chỉ dựa trên một dấu nhạc, còn nếu có lúc bổng, lúc trầm như khi ta “đọc” kinh thì đó chính là ngâm, là hát chứ không còn là đọc nữa. Còn chúng ta, vì đã quá quen với việc đọc kinh và nghe đọc kinh rồi, nên mới không thấy có gì đáng chú ý.

Cũng theo tác giả bài báo trên, thì vị tu sĩ này, sau một thời gian tiếp xúc với những người C.G. Việt nam và tham dự những thánh lễ Việt nam, đã viết một bài đăng trên báo “Ministry & Liturgy magazine” tháng 11 năm 2001, bày tỏ sự ngưỡng mộ đặc biệt của ông đối với các cung chúng ta dùng trong thánh lễ mà ông gọi là “Vietnamese chanting” (Bình ca Việt nam), là “a capella chanting” (*bình ca không nhạc đệm*) và còn muốn cho các tu sĩ Mỹ đến dự lễ VN để học hỏi nữa.

Như vậy, thay vì nói cách ngâm vịnh của nhạc sĩ P.Kim “cũng chỉ là một cách đọc”, thì phải nói “cách đọc kinh và đọc TVĐC như trên đúng là một cách ngâm vịnh”. Và chúng ta nên trân trọng, duy trì và tìm cách cải tiến cung đọc Tv hiện nay trong khi chờ đợi những sáng kiến khác.

IV. Kết luận

Tóm lại, hát, ngâm, hay đọc TVĐC vẫn là mối bận tâm của các nhạc sĩ VN mãi cho đến bây giờ. Nếu soạn TVĐC thành ca khúc thì sẽ làm biến dạng Tv đi tức là không còn nguyên vẹn Lời Chúa nữa. Nhưng nếu giữ nguyên văn Tv bằng một lối ngâm nào đó thì dễ bị coi là đơn điệu, buồn tẻ, không quen thuộc như hình thể ca khúc xưa nay.

Dẫu vậy, nhiều nhạc sĩ đã chọn giải pháp **ngâm**, vì đó chính là giải pháp tốt nhất cho vấn đề. *Lời Chúa trong phần thánh lễ này chính là phần lương thực thiêng liêng mà mọi tín hữu hiện diện đều có quyền được nhận đầy đủ, nguyên vẹn, không bị hao hụt, hay biến chất.*

Giải pháp này cũng được trọng dụng tại Âu, Mỹ nhất là ở những nước nói tiếng Anh hay tiếng Pháp.

Nguyễn khắc Xuyên xem ra cũng tâm đắc với giải pháp này khi viết trong quyển “Hát thánh vịnh” như sau:

“Nếu **đọc** không mà thôi thì **tẻ lạnh** quá, tầm thường quá, mà **hát** cho hết ý nghĩa huyền nhiệm của nó thì một là chúng ta **không có khả năng**, hai là đa số chúng ta **không biết hát**, thế nhưng nếu **lấy hết con tim** dùng ba nốt nhạc làm âm điệu và chú ý tới tiết điệu, bình thản mà **ngâm vịnh lên** thì chúng ta có thể làm công việc **phụng thờ xứng đáng**”⁴⁵

Thực ra, như ta vừa đọc thấy ở trên, khá nhiều nhạc sĩ đã giới thiệu giải pháp *ngâm vịnh* riêng của mình, nhưng tất cả vẫn chưa được nhiều người đón nhận. Có thể do 2 lý do: đa số chưa đánh giá đúng mức ý nghĩa vai trò Lời Chúa trong thánh lễ, đồng thời còn xa lạ với hình thể *ngâm vịnh* đặc thù này, vì chỉ quen với một hình thể thánh ca duy nhất là ca khúc thôi. Đàng khác, vẫn chưa có đủ những sáng tác đáp ứng đúng nhu cầu diễn tả TVĐC.

Hy vọng trong tương lai, tình hình sẽ tốt đẹp hơn nếu mọi người đều quan tâm, nhất là Cha Sở và ca trưởng, bởi vì thường chính ca trưởng, dưới sự chỉ đạo của Cha Sở, chịu trách nhiệm về việc chọn các bài hát cho thánh lễ, trong đó có bài TVĐC.

Trong khi chờ đợi, thiết tưởng chúng ta nên “đọc” bài TVĐC theo 3 nốt Mi-Sol-La như đã quen, hoặc ngâm theo một cung nào khác, miễn sao *mọi người được nghe, được suy gẫm và đáp lại Lời Chúa bằng chính Lời Chúa, chứ không phải bằng sự diễn giải Lời Chúa, hay bằng sự pha trộn lời Chúa với những lời viết ra tùy tiện.*

39. TNNN, tháng 5, 2006. tr.26

40. xem #16

41. Prions en Eùglise, Eùdition Mensuelle, Feùvrier 2005 - Vol.40, n° 2 – Montréal, Canada

42a. HT2, tr 113

42b. HT2, tr 18

43.xem - Lm Gioan Nguyễn vaên Minh, Ca kinh saùch, HT 5

44.Nguyễn ãiùc Kyø, Nhaïc trong lôøi kinh, Hieäp Nhaát #164, tr 76

45. Trích laiï theo Lm Nguyễn Hông, Hình theà ãoái ca vòuì Thaùnh vòngh, HT 1, tr 38

Hết

California, ngày 1-1-2007

KHÔNG VĨNH THÀNH

CHUYÊN ĐỀ THÁNG 8.2007

MỤC VỤ THÁNH NHẠC ♦

CÁCH HÁT THÁNH CA

Cha phó mừng đũa đột ngột hỏi cha sở:

- *Thưa cha, hát thánh ca thế nào là tốt nhất?*

Cha sở cũng dừng đũa hỏi lại cha phó:

- *Sao cha hỏi một người chẳng biết gì về nhạc như tôi?*

Cha phó trả lời:

- *Vì con thấy như thế mới khách quan.*

Cha sở cười chống chế:

- *Ấy là tôi muốn biết cha hỏi tôi vì tin tưởng hay thăm dò hoặc với ý gì khác nữa?*

Cha phó thưa:

- *Thưa không có ý gì ngoại trừ muốn biết phụng vụ cần đến thứ âm nhạc nào..*

Cha sở vừa ăn vừa suy nghĩ đôi ba giây rồi đáp:

- *Phụng vụ là công cuộc thờ phượng của toàn dân, cho nên phải hát thánh ca kiểu toàn dân cùng hát.*

Cha phó buông đũa la rân lên:

- *Đấy đấy đấy! Con muốn tìm một câu trả lời như thế.*

Cha phó nói tiếp ngay:

- *Cần phải thay đổi lối hát thánh ca hiện tại, để giao lại cho cộng đoàn phần của họ.*

PHA THẮNG

QUAN NIỆM THÁNH NHẠC ♦

CHUYỆN KHÓ NÓI THÌ TA “NÓI KHÓ”¹

¹ Ngôn ngữ nhà đạo cổ xưa, “nói khó” nghĩa là tâm sự, chia sẻ, tỏ bày, bộc bạch.

“Hát cộng đồng” là hát cách đồng lòng và tự nhiên tự phát. vậy thì sự đồng lòng phải có ngay từ đầu khâu quan niệm và tổ chức chứ không phải đợi đến lúc hát. Một khi đã đồng lòng từ gốc rễ như thế, việc hát thánh ca sẽ diễn đúng trình tự tự nhiên phải có và tự nhiên đồng lòng.

Ngay sau ngày 30.4.1975, các đại chủng sinh giáo phận X chúng tôi đang tản mác khắp nơi để nghỉ hè, được lệnh tập hợp về một cơ sở nọ để học tiếp. Do tình hình thay đổi hoàn toàn, nên ai nấy hiểu ngay trở về để học cho xong, lãnh chức linh mục rồi ra xứ ngay. Không lâu, do hệ thống tổ chức rất tốt của Giáo hội, mọi đại chủng sinh đều có mặt không sót một ai. Tuy nhiên đại chủng viện “dã chiến” tạm đặt tại một cơ sở không thích hợp lắm, nên có nhiều bất tiện. Bất tiện lớn nhất lại rơi ngay vào chính lớp thần học 8 người chúng tôi đang học năm áp chót. Cố chịu đựng nhưng không nổi, tôi được cử làm đại diện lớp lên xin bề trên cho chuyển chỗ ở do chỗ đang ở luôn bị mùi hôi từ cống rãnh bay lên, ai chỉ ghé ngang chốc lát thì không nhận ra, nhưng ở lâu mà lại qua đêm, mùi hôi buộc phải thức giấc nhiều lần đến gây nhức đầu.

Nhưng bề trên không chấp thuận. Cử người khác. Cũng thế. Sau khi cử thêm người thứ ba cũng không được ai nấy đành quyết tâm vâng lời. Nhưng chỉ được vài hôm mọi người thấy nếu không thay đổi chỗ ở có thể sẽ sinh bệnh không theo học tiếp được. Lần này bỗng mọi người có ý nghĩ phải kéo cả lớp lên gặp bề trên, không để gây áp lực, nhưng nhiều người cùng trình bày có lẽ sự việc sẽ rõ hơn.

Đúng vậy, sau khi nghe người một ý trình bày xong những nỗi bất tiện, bề trên thấy ra ngay, mặc dù không dễ, nhưng chỉ sau một hôm, lớp chúng tôi được bố trí ở trong 2 phòng dành riêng cho các giáo sư, 2 cha giáo nhường phòng.

Sau khi bỗng đứng từ nơi u tối tiến về “cõi phúc” trong những căn phòng đầy đủ tiện nghi không mơ cũng không thấy như thế, chúng tôi không ai bảo nhau đồng thanh thốt lên:

- Đồng lòng là thế đấy! Chuyện tự nhiên thế mà không nghĩ ra. Ngu thật!

Sức mạnh của số đông rất hiển nhiên. Nếu chúng ta biết những câu như “Ý dân là ý Trời” (vox populi, vox Dei), “Lấy dân làm gốc”, “Thiếu số phải phục tùng đa số”, “Đông tay vỗ nên kêu” ... thì tại sao chúng ta không áp dụng vào việc hát phụng vụ mà cứ để cho một nhóm người (ca đoàn) hát số đông (cộng đoàn) còn lại ngồi nghe? Nếu cả cộng đoàn đang tụ họp trong nhà thờ đồng lòng hát, chắc chắn sẽ đẹp lòng Chúa. Điều này đã được Giáo hội trù tính, sắp đặt và cho bao nhiêu lời khuyên, thông điệp, giáo huấn đã từ bao đời.

Ích lợi của việc hát cộng đoàn như vậy đã rõ, không thể phủ nhận đồng thời không thể để chuyện cũ tái diễn mà không cải đổi, làm mới, nhất là vào thời nay, thời con người luôn hòa chung, hợp tác, cộng sức để làm việc ở mọi nơi, mọi lúc và mọi lãnh vực.

Nói đúng ra, từ ngay sau năm 1975, đã có nhiều giáo phận chủ trương “hát cộng đồng”. Giám mục phát lệnh, các cha sở đồng tình và các ca đoàn quyết tâm. Nhưng rồi chỉ sau một thời gian ngắn đâu lại vào đó, không thể làm tiếp, làm lâu hơn được. Cũng do có nhiều khó khăn cản trở.

Khó khăn thứ nhất là những khó khăn thuộc về phía bài hát.

- Đa số thánh ca đều không thích hợp để cộng đoàn hát. Tiểu khúc dài mà điệp khúc cũng chẳng ngắn hơn, nên cộng đoàn không thể hát được, trừ một số ít bài có tính hành hương.

- Không có đủ thánh ca mới. Cộng đoàn thuộc lòng một số bài, nhưng đều đã quá cũ, không thuộc bài mới, còn nếu muốn thuộc phải mất một thời gian rất lâu.

- Không có bài đúng cho thánh lễ. Những bài thánh ca cũ mà cộng đoàn đã thuộc không còn thích hợp với mọi thánh lễ.

Khó khăn thứ nhì về phía cộng đoàn.

- Cộng đoàn không thuộc bài hát, cho nên muốn lắm cũng không thể hát. Có nhiều nhà thờ in ấn sách hát dành riêng cho cộng đoàn, gồm chỉ toàn lời ca, để sẵn ở các hàng ghế. Nhưng không phải nhà thờ nào cũng làm được.

- Muốn tập cho cộng đoàn thì mất nhiều giờ. Muốn cộng đoàn hát bài hát cập nhật thì phải tập trước thánh lễ. Chuyện tập hát như vậy có nhà thờ đã làm, nhưng rất bất tiện, vì không có người tập, mất giờ và cộng đoàn không hưởng ứng.

- Cộng đoàn không muốn hát. Thói quen ở VN là cộng đoàn rất thụ động. Muốn họ hát phải “mồi lửa”, cần có người hô hào...

Khó khăn thứ ba về phía nhạc sĩ.

- Nhạc sĩ thích sáng tác những tác phẩm thánh ca nhiều bè đuổi – có một lúc thánh ca viết bè đuổi trở thành thời thượng -, hoặc chỉ ít những thánh ca dài đầy chất tự sự, tâm sự, hoặc những bài thánh ca mà kỹ thuật nhắm riêng ca đoàn hoặc solist... hoàn toàn không thể hát chung được.

- Nhạc sĩ không viết cho cộng đoàn. Thực ra chưa có ai “lĩnh xướng” một đường lối thành ca cho cộng đoàn hát từ phía các nhạc sĩ là gốc, mà chỉ hô hào hát “cộng đồng” là ngọn.

- Chưa ai đưa ra một hình thể phù hợp thuyết phục các nhạc sĩ viết cho cộng đoàn.

Khó khăn thứ tư về phía ca đoàn.

- Ca đoàn không biết hát thánh ca phải đối đáp, cho nên hồn nhiên “giành” hát.

- Ca đoàn phô diễn kỹ thuật mà quên tính cầu nguyện, tính đồng lòng.

Nhiều người đã nhận thấy hát ca đoàn là không thích hợp, đồng thời cũng nhận thấy luôn cả những khó khăn vừa kể ở trên, nhất là cũng có nhiều người nhận thấy được rằng chủ trương “hát cộng đồng” thì đúng, nhưng thấy thì thấy, hiểu thì hiểu, bức xúc cũng có, thao thức cũng không thiếu, vậy mà vẫn không cải tiến hay thay đổi được tình hình... Tất cả chỉ vì không có kế hoạch và phương thức thực hiện.

Đâu ngờ kế hoạch và phương thức thực hiện cũng lại được Giáo hội – có lẽ đã từng trải qua nên có kinh nghiệm đầy đủ và sâu sắc – vạch ra tất cả từ rất lâu mà chúng ta không hay biết. Đúng là VN ta vì lớn nhanh nên không kịp nhỏ kỹ.

Kế hoạch đó tuần tự theo nhau: **nhạc sĩ – thánh ca hình thể – sách hát - ca đoàn & cộng đoàn hát đối đáp**. Nghĩa là trước tiên nhạc sĩ phải quan niệm đúng bản chất của việc hát thánh ca, kế đến “sản xuất” ra thánh ca đúng để cộng đoàn cùng hát, kế tiếp thánh ca được quy tập cách hệ thống để thực hiện được quan niệm trên và cuối cùng là ca đoàn cùng với cộng đoàn hát theo như bố cục mỗi bài thánh ca đều sắp sẵn.

Phương thức: “hát cộng đồng”² phải đồng lòng và tự nhiên tự phát. vậy thì sự đồng lòng phải có ngay từ đầu quan niệm và khâu tổ chức chứ không phải đợi đến lúc hát. Đồng lòng từ khâu nhạc sĩ đồng lòng chung cùng một quan niệm hát thánh ca, đồng lòng viết theo một hình thể sẵn định, nội dung sẵn định, đồng lòng ra chung một quyển sách thánh ca, đồng lòng các giáo xứ hưởng ứng, ca đoàn và cộng đoàn đồng lòng chấp thuận và cùng hát với nhau. Một khi đã đồng lòng từ gốc rễ như thế việc hát thánh ca sẽ diễn đúng tự nhiên phải có và tự nhiên đồng lòng.

Nếu mở một phiên giám định về vấn đề từ lâu hát thánh ca lệch chuẩn tại VN, ai là người bị “ý kiến”? Chắc chắn không phải hàng giáo phẩm VN, vì hàng giáo phẩm luôn mong muốn và hô hào hát cho đúng. Không phải giới thẩm quyền thánh nhạc, vì tuổi đời của các ủy ban thánh nhạc quá non trẻ, thậm chí có giáo phận còn chưa thành lập. Không phải nhạc sĩ, vì các vị không được đào tạo thống nhất. Không phải các ca trưởng, vì họ

² Vì chưa có từ nào hay hơn, nên tạm dùng cụm từ thiếu thốn này. Thực ra cũng chẳng cần mất công đi tìm một cách gọi nào khác, vì bản chất của việc hát thánh ca là **hát chung và đối đáp**, khác hẳn các lối hát ngoài đời. Nói hát thánh ca là phải hát cộng đồng.

không có chọn lựa³. Càng không phải ca đoàn, vì họ với ca trưởng là một. Lại càng không phải cộng đoàn, vì mắc ở vai nguyên đơn kia đấy!

Vậy thì ai là bị cáo?

Thưa đó chính là *lương tâm của những “người thánh nhạc”*⁴. Vì chuyện cùng nhau hát trước Thánh Nhan Thiên Chúa là chuyện rất, rất... tự nhiên. Chuyện gì tự nhiên đều thuộc trách nhiệm của lương tâm. Anh lương tâm không mách bảo vậy anh ấy là bị cáo.

NGUYỄN NGUYỄN

HÃY TỐI ĐI ĐỂ CHO ĐÈN SÁNG!

Hát thánh ca phải do toàn thể cộng đoàn hiện diện cùng hát. Vì hát thánh ca là để phụng thờ. Phụng thờ lại là việc của toàn dân.

Thế là sau bao năm ôm ấp ước mơ, thai nghén ý tưởng, nay quyển THÁNH CA THẾ HỆ MỚI số 1 (kỳ III tháng 6,7,8.2007) đã ra đời, sắp đến số 2 (kỳ IV tháng 9,10,11.2007) sẽ được sinh nở vào cuối tháng 8. Có người đón nhận cũng có người không màng. Có người khen cũng có người chê. Có người tin tưởng cũng có lắm người hoài nghi.

Ý đồ gì trong THÁNH CA THẾ HỆ MỚI ?

Thưa THÁNH CA THẾ HỆ MỚI có những ý đồ sau:

ĐỔI MỚI CÁCH HÁT THÁNH CA.

Hát thánh ca kiểu cũ ngày càng bộc lộ nhiều bất tiện:

- Bài hát: đa số thiên về cá nhân hoặc một nhóm biểu diễn chứ không hát đối đáp giữa các thành phần trong cộng đoàn.

- Nội dung: đa số trình diễn ý riêng hoặc phỏng ý thánh vịnh theo suy diễn rất riêng.

- Hình thức: đa phần viết theo hình thể ca khúc hay hợp xướng (bè đuổi bắt chước loại nhạc đa âm điệu: motetum).

- Một thứ khoa học và nghệ thuật không chính danh, nên có thể nói rằng loại khoa học và nghệ thuật trong nhiều thánh ca xưa nay có vẻ yếu ớt về mặt cơ sở lý luận, cho nên dễ sinh bệnh hoạn, mà đã bệnh thì càng dễ bị vi-rút tấn công. Vì tình trạng của đa số bài hát đã như vậy nên hơi nhạc đời, khuynh hướng trần thế, tư duy giải trí, cảm quan lãng mạn... của nhạc đời dễ len lỏi và thâm nhập, “cái tôi” cục bộ, ích kỷ và háo danh dễ lưu lại dấu ấn trong tác phẩm, tính cách và tình cảm cá nhân dễ trưng diễn.

- Cách hát nhóm (ca đoàn) suốt từ đầu đến cuối ít nhiều cũng gây bầu khí phô diễn.

- Tính lẻ loi trong cầu nguyện, cô độc trong ca ngợi và cục bộ trong tế tự ngày càng bị bắt gặp đến nỗi dần dần phát sinh một tâm lý e ngại, hơi thẹn và chừa lỗi.

- Hiệu ứng bất ổn trong cách hát hiện nay gần như dây chuyền trên mọi lãnh vực.

Nhất là tất cả những thứ “không lành lặn” trên bồng dương đã đạt đến đỉnh điểm, mọi người không nói ra nhưng ai cũng cảm thấy không thể duy trì. Hậu quả xấu là bài hát thánh ca hiện nay bị xem rẻ như bèo, nhạc sĩ sáng tác thánh ca ngày càng ít được xem trọng, giới thẩm quyền duyệt nhạc ngán ngẩm đến không hứng thú gì để đọc các thánh ca gửi đến xin kiểm duyệt.

THÁNH CA THẾ HỆ MỚI ra đời trước là “dàn hòa”, sau là dứt khoát làm cho ra “ngô khoai” một lần.

ĐỔI MỚI CÁCH SÁNG TÁC THÁNH CA.

³ Nếu ví các nhạc sĩ là nhà vườn, công ty... cung cấp sản vật, thì ca trưởng là người nội trợ đi mua sản vật về làm thức ăn cho cả cộng đoàn.

⁴ “Người thánh nhạc” là cách mới gọi tất cả những ai làm thánh nhạc, có dính đến thánh nhạc.

Con đường lý tưởng nhất để trở thành một nhạc sĩ thánh nhạc là được học hòa âm, đối âm, tấu pháp, phối khí... làm nền tảng xong mới học sáng tác. Nhưng nếu đi ngang về tắt, học sáng tác ca khúc trước đến khi thành thạo sẽ được học sáng tác thánh ca hình thể các loại, ví dụ hình thể bộ lễ (missa) chẳng hạn. Nhạc sĩ nào đã được đào tạo bằng một trong hai chương trình trên, sẽ thấy ngay cách sáng tác thánh ca hiện tại có nhiều vấn đề, và hẳn sẽ mong muốn cải đổi theo chiều hướng sau:

- Ca từ là thánh vịnh: sẽ bảo đảm được *tính thánh thiện* của thánh ca mà Giáo hội đòi buộc qua các văn kiện về thánh nhạc.

- Theo một hình thể (khúc thức) nhất định để có thể hát đối đáp: bảo đảm *tính hình thức tốt đẹp*.

- Nghệ thuật và khoa học chính danh: bảo đảm *tính phổ biến*, có tính phổ biến, bài hát đem đi đâu cũng được chân nhận và mỹ thiện tồn tại qua mọi thời.

Phải nói ngay, đổi mới như trên thực ra chỉ là trở về đúng nguồn của bản chất thánh ca.

ĐỔI MỚI QUAN NIỆM THÁNH CA.

Giáo dân VN có thói quen hát thánh ca khắp nơi, mọi lúc, đủ cách đủ kiểu, đủ mọi hình thức và đủ mọi mục đích... nhưng có khi lại quên rằng cần cân chỉnh lại quan niệm về thánh ca. Cân chỉnh theo các tiêu chuẩn sau đây:

- Thánh ca trước tiên phải bằng thánh vịnh, hay lời nguyện của các giáo phụ, của Hội thánh đặt ra. Có ai đó đã hỏi một câu rất hay: “*Lời của bạn so với Lời Chúa hay lời Hội thánh, cái nào hay hơn?*”. Tránh xa những câu nói nguy hiểm đại khái như “*nguyện vọng của người thời nay*”, “*ngôn ngữ đương thời*”, “*thao thức của người hôm nay*”. Bởi nếu nói “*thời nay*” thì sao? Hay hơn, đúng hơn, đẹp hơn... chẳng?

- Có yếu tố cộng đoàn. Chuyện gì có yếu tố cộng đoàn sẽ có nhiều công tâm, sẽ xác đáng và sẽ hữu dụng hơn. Vậy hát thánh ca phải do toàn thể cộng đoàn hiện diện cùng hát. Vì hát thánh ca là để phụng thờ, phụng thờ là việc của toàn dân.

- Hát đối đáp. Cách hát cộng đoàn tốt nhất là hát đối đáp mà không phải hát hết tất cả. Như vậy vừa khả thi, vừa sinh động, vừa vui tươi.

ĐỔI MỚI BẦU KHÔNG KHÍ PHỤNG VỤ.

Bầu khí phụng vụ từ lâu đã khá tĩnh lặng và thụ động nay sẽ trở nên linh hoạt và tích cực hơn. Bất kỳ ai có dự phần trong việc chung, sẽ tích cực hơn, linh hoạt hơn, trách nhiệm hơn và gắn kết hơn. Phụng vụ mà như thế thì thánh thiện hơn, xứng đáng hơn, hiệu quả hơn. Trở về nhà sau mỗi buổi phụng vụ kiểu ấy, dư vị sẽ kéo dài mà còn ham thích tham phần lần sau. Chuyện gì cũng chung, làm gì cũng chung, sự bác ái dễ nảy sinh, tính cá nhân (hẳn là ích kỷ) – như trong phụng vụ hiện nay – đỡ có cơ hội tung hoành. Một phụng vụ khỏe khắn, tràn trề sức sống, luôn có tính lễ hội, hiệu quả và ấn tượng sẽ chỉ đưa mọi người đến với Chúa qua hiệp nhất với nhau. Một con đường ngắn và lý tưởng.

Đến đây hẳn sẽ không giấu nổi các bậc cao minh, các bậc uyên tri bác thức, nên THÁNH CA THỂ HỆ MỚI chúng tôi xin thổ lộ luôn mấy ý đồ phụ:

Một là giúp giới thẩm quyền thánh nhạc dễ san định và giữ gìn trật tự ở mọi lãnh vực.

Hai, giúp giới thẩm quyền nhẹ việc đọc và từ, duyệt âm nhạc để đi đến chuẩn nhận (imprimatur). Đây là công tác mà giáo quyền từ rất lâu “*làm thì không xuể, để thì không xong*”, khiến việc chuẩn nhận bài hát bị kêu rêu than trách quá nhiều do chậm trễ, đánh mất hoặc làm thất lạc tác phẩm của các nhạc sĩ gửi về.

Ba là giúp ca trưởng rất thuận tiện trong việc “*đi chợ*” thánh ca. Chúng ta quên ca trưởng là “*thượng đế*” chính đi mua sắm hàng hóa thánh ca.

Bốn, giúp dịch vụ in ấn sách hát thánh ca, dịch vụ sản xuất và phát hành băng đĩa... không chèo kéo, gạ gẫm, dụ khị thánh ca ra đến sân chơi “*thế tục hóa*” khổng lồ (secularisation) biến thánh ca thành món hàng, thành công nghệ mua vui, giải sầu, mua danh chúc tiếng... làm cơ cho nhạc đời nhảy vào dự phần.

Năm, mở ra cho các nhạc sĩ một con đường thênh thang rộng rãi để đi, một “luật chơi”, một sàn đấu công bằng, một động lực phát triển tài năng, một hướng mới khai thông tình trạng bế tắc lâu nay. Các nhạc sĩ có thể không cần đi học nếu thiếu điều kiện, không chiếu trên chiếu dưới, không bận bịu phe nhóm, không cả hằn học lẫn nhau.

Sáu là phân định rạch ròi giới hạn, lần ranh vạch mức thánh ca phụng vụ và ngoài phụng vụ, mỗi người một chỗ đứng, không chỉ trích nhau... như vụ “nổ lớn” vừa qua ở LỚP BỒI DƯỠNG HÙNG LÂN II.

Bảy là bầu khí thánh nhạc từ nay sẽ trong lành hơn, tươi tắn, rộn rã duyên sắc, tươi nhuận thanh xuân.

Tám là con đường THÁNH CA THẾ HỆ MỚI giúp các nhạc sĩ sống thánh vịnh, chìm vào thánh vịnh, đời sống tu đức ngày càng được phát huy do sống Lời Chúa, khiêm tốn, can đảm chìm vào bóng tối để Lời Chúa sáng lên, vui vẻ tự nguyện để “cái tôi” tối đi cho việc ca ngợi Chúa sáng lên, hoặc có thể nói: “cái tôi” chết đi để Chúa sáng lên trong câu ca ngợi, trong cửa miệng và trong tâm hồn của mọi người.

Chín là giúp cộng đoàn, giáo dân nói chung... tìm về và say mê thánh vịnh, học thánh vịnh, trưng dẫn thánh vịnh, nói thánh vịnh, áp dụng cho đến sống thánh vịnh hằng ngày.

Mười là tình hình thánh nhạc ổn định, lành mạnh, đứng đường và giáo quyền được rảnh tay lo việc khác.

Trên cả mọi ý đồ, THÁNH CA THẾ HỆ MỚI tựa như phương cách “*dĩ bất biến, ứng vạn biến*” tức một công mà vạn cách ứng dụng để mọi người, nhất là những ai tham dự vào thánh nhạc, *tối* hẳn đi cho Chúa *sáng* rực lên giữa cuộc đời, giữa thế giới, giữa lòng người. Để mọi người, nhất là những “người thánh nhạc” quên “cái tôi” cho lời ca ngợi sáng lên... Tất cả được cô đúc bằng câu châm ngôn ngắn gọn:

- *Hãy tối để cho đèn sáng.*

CÁT HẠNH

NHÌN RA THẾ GIỚI ♦

MỖI BÀI THÁNH CA có thể là MỘT BẢN GIAO HƯỞNG

Cuộc đời ví như chiếc bánh bao mọi người cùng ăn chung, người hạnh phúc chỉ ăn hết phần vỏ bánh nên cuộc đời đối với họ là giản đơn mà có chiều vô vị. Người khác ăn từ vỏ bánh vào đến nhân, cuộc đời đối với họ giàu hương vị và bổ dưỡng. Nhưng những ai đã ăn từ ngoài vào đến nhân, lại còn cần phải hạt tiêu, còn nhấm nháp cả những phần thuộc tinh hoa mỹ vị mà người làm bánh gửi gắm thì cuộc đời đối với họ vi diệu, nhiệm mầu. Những người này rồi sẽ lột tả chính xác, đầy đủ, thâm hậu và “triết lý” hơn về cái bánh cuộc đời. Sống cần cho viết là ở chỗ đó.

Từ ngữ *giao hưởng* từ lâu dành riêng chỉ tác phẩm đại hòa tấu phô diễn kỹ thuật hòa âm và kỹ thuật phối khí. Kỳ thực *giao hưởng* có nghĩa rộng hơn, là mối (sợi dây) giao thoa đi xuyên từ tác giả (nhạc sĩ, nhà soạn nhạc) đến các tác nhân biểu diễn (nhạc trưởng, ca trưởng, dàn nhạc, ca đoàn, ca sĩ, nhạc cụ, khán phòng) để sau cùng đến công chúng; trên

sợi dây đó, còn nguyên vẹn từ đầu đến cuối cảm xúc khơi nên tác phẩm⁵. *Giao hưởng* còn có nghĩa cảm xúc âm nhạc của người soạn nhạc đầu có đi qua bao nhiêu tác nhân biểu diễn vẫn đánh động tâm hồn người thưởng thức cùng một cách đã đánh động soạn nhạc gia. Về phía âm nhạc quần chúng có những ca khúc được người ta nghe khen hay. Hay nghĩa là thính giác được thỏa mãn, tâm trí bị choáng ngợp, tâm hồn bị xúc động, ký ức ghi sâu đậm; nói chung người nghe được cảm xúc tác giả mong muốn. Chữ hay và chữ *giao hưởng* xét kỹ cũng là một, chỉ khác “địa phương”. Người ta đưa ra nhiều lời khuyên để các nhạc sĩ làm được một tác phẩm hay hoặc *giao hưởng*. Nhưng ai là nhạc sĩ đều biết *nói thì dễ làm mới khó*. Vậy để *nói dễ làm cũng dễ*, xin mạo muội hiến một kế.

Đó là *sống rồi hãy viết*. Rõ hơn: viết cái gì mình đã từng sống qua, kinh nghiệm qua.

Đúng vậy! Nhạc sĩ J.S. Bach sống đạo hạnh rồi mù lòa vào cuối đời ngay trong khuôn viên nhà thờ, âm nhạc của ông đơm nhiều thi tứ thánh thiện do ông đã để hết tâm hồn vào việc đàn hát ngợi khen trong thánh cung nhà Chúa. Nhạc sĩ L.Beethoven càng về già càng điếc đặc, nhưng đam mê mỹ thiện khiến nhạc của ông đẹp như... chân lý. Nhạc sĩ Mozart tài hoa, lãng mạn và bay bướm, nhạc của ông cũng đẹp tựa chú ngựa hoang trên triền đồi nắng sớm. Nhạc sĩ Lưu Hữu Phước sống với bầu nhiệt huyết cách mạng, nhạc của ông có tiếng bùng bùng lửa cháy, có tiếng sôi sục dòng máu anh hùng của những người trai đất Việt. Nhạc sĩ Trịnh Công Sơn sống với tình yêu luôn còn trong mộng chưa bao giờ bước ra thực tế phủ phàng. Vì ông không thể cưới vợ, không biết một mặt khác nữa của phụ nữ đời thường nên người phụ nữ đối với ông luôn đẹp tựa tranh, bông bênh như thơ, trong ngần như nữ thánh, sạch thơm như nắng sớm và gió đồi... do đó ca khúc của ông khi nói về phụ nữ là phi phàm trần. Nhạc sĩ Trần Thiện Thanh (Nhật Trường) yêu lính đến độ mỗi ca khúc của ông nói về người lính, đều nghe rất cảm động đến rơi lệ (người lính trong ông không chính kiến). Nhạc sĩ Hùng Lô hiến mình cho thánh nhạc, nhạc của ông như trầm hương quyện bên cung thánh...

Còn nữa không thể kể hết, ai sống và viết chính cái mình đã và đang sống thì nhạc phẩm trở nên hay và có thể bất hủ. Giống một linh mục sống thanh bần đã tự cốt cách chẳng hạn, trên bục giảng, chỉ cần ngài thốt lên dăm tiếng đôi câu, người nghèo nào ngồi bên dưới cũng đều thông thấu, chân nhận, thấm thía và rơm rớm nước mắt, vì ngài nói “đúng-đụng” từng chi tiết, moi cặn nổi cơ hàn, móc hết nổi oan nghiệt, phô sạch nổi đắng cay và vạch trần nổi đớn đau nhục tủi. Người nghèo lập tức khóc theo từng lời nói của ngài vì ngài nói thay cho họ tất cả mà không tốn nhiều lời lẽ.

Sống rồi hãy viết, viết cái mình đã sống, không ai buộc chúng ta viết, nên cũng chẳng ai đòi chúng ta viết cái chúng ta chưa kinh qua, chưa từng trải và chưa nghiệm ngẫm. Dầu cho bạn thất tình, nhạc của bạn cũng sẽ hay lắm vì cơ bạn miêu tả chứ không tưởng tượng. Lúc đó nổi thất tình lẽ ra đáng giấu kín vì hổ thẹn bỗng trở nên một góc cạnh nữa của cuộc đời, của nhân sinh... lóng lánh đẹp chứ không xoàng xĩnh.

Nguyên tắc *không ai cho cái mình không có (nemo dat quod non habet)* nghe rất đơn giản, nhưng ở đây vừa đúng vừa thâm thúy.

Chính vì thế người đời thường bảo nhau rằng tài hoa đa truân, thiên tài âm nhạc nào cũng lao đao khốn khó, thi hào Nguyễn Du từng bảo “*chữ tài liền với chữ tai một vần*”... nhưng đó là *nói sau*. *Nói trước* thì phải là: đa truân làm nên tài hoa, tai sinh tài... mới đúng. Quá trình của mối dây liên hệ này như sau:

Đau khổ truân chuyên làm người ta bức xúc, bức xúc nhiều thành dồn nén, dồn nén phát ra ý tưởng (triết thuyết, giáo thuyết, chính thuyết), hoặc hành động (đấu tranh, cách mạng), lời nói (hùng biện), cảm hứng (văn, thơ, nhạc, họa). Có thể khẳng định không thiên tài nào đi con đường nào khác hơn, vì cõi nhân sinh chỉ có hai, đường trải hoa là đường

⁵ Khác với ánh sáng từ chiếc đèn pin, càng đi xa, quang sáng ban đầu bị phát tán, vừa rộng ra vừa yếu đi. Những tác phẩm âm nhạc kém chất lượng, cảm xúc truyền đi giống như quang sáng chiếc đèn pin. Nhạc *giao hưởng* quyết không như thế.

chôn vùi, đường gai chông là đường bất tử⁶. Dư luận thấy *tai* sau khi thấy *tài* nên thay vì nói nguyên nhân rồi hậu quả, họ nói hậu quả mới đến nguyên nhân. Người đời thấy đâu nói đó.

Cuộc đời ví như chiếc bánh bao mọi người cùng ăn chung, người hạnh phúc chỉ ăn hết phần vỏ bánh nên cuộc đời đối với họ là giản đơn mà có chiều vô vị. Người khác ăn từ vỏ bánh vào đến nhân, cuộc đời đối với họ giàu hương vị và bổ dưỡng. Nhưng những ai đã ăn từ ngoài vào đến nhân, lại còn cắn phải hạt tiêu, còn nhấm nháp cả những phần thuộc tinh hoa mỹ vị mà người làm bánh gửi gắm thì cuộc đời đối với họ vi diệu, nhiệm mầu. Những người này rồi sẽ lột tả chính xác, đầy đủ, thâm hậu và “triết lý” hơn về cái bánh cuộc đời. Sống cần cho viết là ở chỗ đó.

Đi xa ra đề tài đang nói một lúc để thấm thía. Nhưng muốn truân muốn chuyên cũng không phải dễ! Phải được trời gọi (*lại lạm dụng từ ngữ “ơn gọi”*). Không phải ai muốn là được! Chỉ một số người và cái chất “khổ đến vô lý” chỉ người được gọi mới có. Giả như tôi cờ bạc hay tiêu hoang mà khánh kiệt, khổ đó có lý do thì không phải nói! Có những người bẩm sinh đã gắn chặt với bất hạnh, càng ngoi lên càng ngộp thở, có lúc họ tưởng rằng mình không làm gì cũng vẫn bị ghét. Đó mới chính là “ơn gọi” và họ có khả năng trở nên thiên tài do sự vô lý tiền định, một án lệnh từ đâu khép chặt, nổi bức xúc vì thế buộc họ cô kết thành một sứ điệp, qua con đường nghệ thuật họ hồn nhiên đôn hậu và vô vị lợi gửi đến mọi người. Thậm chí những người có ơn gọi này dụng tới nghệ thuật nào họ cũng diễn tả được, bởi chất sống đầy ắp biến thành cảm xúc dồi dào và triều miên. Vì vậy không khó hiểu khi thấy nhạc sĩ Trịnh Công Sơn vẽ cả tranh, các nhạc sĩ cổ điển viết cả kịch,

Trở lại, dù những người không có ơn gọi bẩm sinh, nhưng lý tưởng nào đó quyến rũ họ, họ đi theo với tất cả sự đánh đổi, họ cũng “được ơn” như thế.

Tất cả nói lên rằng, sống có thể không viết, nhưng muốn viết phải sống. Động từ *sống* đây hàm nghĩa một cuộc sống trải qua và chiêm nghiệm.

Qua cửa sổ nhìn ra ngoài một lúc, đóng lại chúng ta thấy muốn viết thánh ca bằng thánh vịnh được *hay*, được *giao hưởng* chúng ta phải sống thánh vịnh. Nếu nghĩ phổ nhạc thánh vịnh chỉ là công việc gán cho mỗi chữ một âm thanh thì ai cũng làm được. Phổ nhạc thánh vịnh bạn phải thấy mỗi từ ngữ thánh vịnh có sẵn nhiều thứ âm thanh mà bạn có nhiệm vụ ký âm chính xác. Bạn phải sống Lời Chúa mới thấy được những âm thanh của nó. Ví dụ bạn đã từng khụy ngã sấp té vì đức tin, khi phổ nhạc câu “*Chẳng ai trông cậy Chúa mà lại phải nhục nhằn tủi hổ*” bạn sẽ thấy ra ngay những âm thanh rơi lệ một cách dễ dàng.

Mỗi thánh ca như vậy không phải là một bản *giao hưởng* hay sao!

NGƯỜI NHÀ

LIÊN QUAN & TƯƠNG QUAN

V ù N G R I Ê N G N H Ạ C S Ĩ ♦

LINH MỤC NHẠC SĨ HOÀI ĐỨC, NGÀI ĐÃ RA ĐI THẬT RỒI!

NGỌC KÔN

21g35 thứ năm 5.7.2007, một cú điện thoại kéo tôi trở về thực tại từ không khí phim truyện truyền hình. Trong điện thoại, nhạc sĩ Xuân Quang báo tin cha Hoài Đức đang hấp hối. Tôi hơi bồn thần.

⁶ Tin mừng Mt 7,13

Từ lâu, chúng tôi, Ban Biên tập Nguyệt san Thánh Nhạc Ngày Nay và Quĩ Phaolô Đạt, đến thăm cha định kỳ hai tháng một lần. Mỗi lần đến thăm, nhìn thấy cha nằm im trên giường bệnh không nói, không nhìn, không cảm xúc, không cử động nhưng hình như nghe được qua dấu hiệu mấp máy đôi môi, nắm chặt bất cứ tay ai cầm đến tay cha hoặc cha chảy nước mắt mỗi khi chúng tôi hát một bài thánh ca của cha. Những lúc đó vì xót xa, tôi mong Chúa sớm đưa cha về để không phải kéo dài một đời sống quá đau thương khổ ải như thế. Vậy mà bây giờ tôi lại bồn thần với một cảm giác bồn chồn khó chịu.

Sáng chúa nhật 8.7.2007 đi lễ về, giọng nhạc sĩ Xuân Quang trầm buồn báo tin cha Hoài Đức đã vĩnh viễn ra đi lúc 22g30 đêm qua. Định đưa hai cô con gái bé bỏng đi chơi chúa nhật, nhưng tôi bỗng hết hứng. Nằm trên vông gối đầu lên hai cánh tay tôi cứ trầm ngâm suy nghĩ:

- *Tại sao buồn? Ngài ra đi lúc này được rồi. Cho khỏe tấm thân!*

Nghĩ vậy tôi cảm thấy nhẹ lòng hơn. Nhưng thanh thần chỉ một lúc, tôi lại suy nghĩ:

- *Chấm hết một đời người thì không nói, nhưng chấm dứt một dòng âm nhạc hồn nhiên và đôn hậu trong lặng lẽ cái kiểu “bệnh lâu dài tình phai nghĩa nhạt” thì oan ức quá!*

Đúng thật! Tắt hẳn rồi một dòng âm nhạc hồn nhiên và đôn hậu!

Mỗi người cảm nhận âm nhạc của linh mục nhạc sĩ Hoài Đức theo cách riêng, nhưng không ai phủ quyết dòng âm nhạc của ngài là dòng âm nhạc của quần chúng. Âm nhạc Hoài Đức hồn nhiên và đôn hậu vì lý do đây là âm nhạc của quần chúng, cảm xúc giùm quần chúng và nói thay quần chúng.

Không của quần chúng sao được vì nhạc của ngài luôn được cộng đoàn khắp nơi đón nhận và hát khắp nơi vào mọi lúc mọi thời.

Cái gì được quần chúng yêu thích, cái đó thuộc về quần chúng.

Cái gì thuộc về quần chúng thì dễ đi đến trường tồn và bất hủ.

Mà đã bất hủ do quần chúng quản lý thì hồn nhiên và đôn hậu.

Thế nào là hồn nhiên?

Một dòng nhạc hồn nhiên nghe tự nhiên, nghe đơn sơ, nghe chân thành và nghe dễ nhớ. Âm nhạc của cha Hoài Đức không đơn đả, chẳng “tô lục chuốc hồng” bằng khoác lên người hòa âm này nọ. Âm nhạc của Hoài Đức từ trong tim thoát ra giống như có sao nói vậy, ai nghe cũng hiểu, ai hát cũng cảm như nhau, những gì ngài nói bằng âm nhạc là tự nhiên, thường tình đến dung dị và thông thường. Chỉ cần hát bài *Dâng Mẹ* người ta đủ thấy hết chất hồn nhiên vừa kể.

Thế nào là đôn hậu?

Một dòng nhạc đôn hậu nghe hiền từ, cao đẹp, không khách sáo và tình cảm trước sau như một. Hiền từ ở chỗ không màu mè, nôn nả, phô bày, bức xúc. Tình cảm trong âm nhạc của ngài trung hậu, thuần nhất, nhẹ nhàng nhưng không thay đổi. Bài thánh ca *Cao cung lên, Mùa Đông năm ấy, Cùng đi Bêlem* chứng tỏ đúng như thế.

Ngược hẳn lại, lẽ ra ngài phải qua đời cũng giản dị và nhẹ nhàng như dòng âm nhạc của mình mới phải! Tại sao cơn bệnh kéo dài ra thêm và làm nặng hơn thêm nỗi bất hạnh “trót sinh nhầm nghệ sĩ” của ngài?

Khi đại diện cho nguyệt san Thánh Nhạc Ngày Nay và Quĩ Phaolô Đạt đến thăm ngài định kỳ hai tháng một lần, về nhà mỗi khi nghe hát lại bài của ngài, trong lúc mọi người chung quanh vô tư, riêng tôi, tôi lại tự hỏi như thế. Có phải hễ ai làm nghệ sĩ đều phải khổ? Có phải hễ ai thụ lĩnh được một đặc ân thì phải trả giá bằng một bất hạnh tương xứng? Có phải ngài đã rút ra hết tinh túy trong tâm hồn để dệt nên những giai điệu xuất thần giờ đây phải trả giá? Có phải của lễ hiến tế của một nhạc sĩ là phải thiêu cháy trên lò lửa khổ đau bất hạnh? Nhạc sĩ Hoàng Kim, ns. Hải Linh, ns. Hùng Lân, nhạc sư Tiến Dũng, ns. Thy Yên đều như thế cả... Có phải những ngày ốm đau triền miên và cô lạng trên giường bệnh là bài ca cuối cùng, hay nhất, hồn nhiên và đôn hậu tuyệt tác nhất mà ngài bắt buộc phải dệt nên? Tâm hồn mỗi nghệ sĩ rất nhạy cảm, họ đã phải đau nhiều nỗi đau khác, sao không chuẩn chức cho họ khỏi niềm đau thể xác?

Hình như khi một người lỡ mang thân nhạc sĩ, phải đờn đau nhiều lần. Vì khác với mọi nghệ thuật khác, cái mà họ tìm kiếm, nghĩ suy, cảm xúc... (là nhạc hứng) thật mông lung vô hình vô dạng. Tìm được rồi, họ ghi ra, nhưng những gì họ ghi chỉ hiện diện hữu hình cách khiếm tốn trong một số ký tự tiêu biểu, rồi ngay sau đó trở lại trạng thái vô hình tiếp tục. Âm thanh vốn vô hình, ghi ra cách nào đi nữa cũng chỉ để lấy đà phóng mình vào đêm đen vô hình tiếp nối. Vì phải “hóa thân vòng vo” như vậy nhiều lần cho nên lâu ngày, nhạc sĩ nào cũng đều phân thân, tâm tính trở nên khát vọng và trăn trở vì nỗi phân thân ấy... Ai nghe cũng tưởng nhạc sĩ nói quá lời, tưởng họ đặt điều, tưởng họ huyền tư hoang tưởng, tưởng mọi chuyện không có thật, tưởng nhạc sĩ thêu dệt và tiểu thuyết hóa để đánh bóng chính mình, nhưng có ngờ: đó là hiện thực. Cho nên mỗi nhạc sĩ có nỗi đau riêng, đau khôn cùng, đau bất tận, đau không thể nói. Đau nhất là khi người khác không hiểu nỗi, xa lánh, từ bỏ. Những lúc đó nhạc sĩ vốn hữu hình lại bị nhốt trong cái củi vô hình. Đúng là họ đi xa mọi người, thậm chí đến khúc ngoặt và đã quẹo trái không còn ai thấy họ nữa, nên chẳng hiểu họ ra sao. Không nhạc sĩ nào mà không có những giây phút cô đơn khủng khiếp. Nhạc sĩ nào còn cười tươi, còn say mê đám đông, có lẽ cũng chỉ là miễn cưỡng. Vì họ vốn thích sống một mình, vốn sợ đám đông.

Cũng vì thế tôi viết vài dòng sau đây khi vào thăm linh mục nhạc sĩ Hoài Đức lần thứ nhất trở về. Những gì trong bài hát thực ra chỉ là nhỏ nhoi so với cái tôi nhìn thấy được về thân phận thất của một nhạc sĩ. Tôi xin dành để mặc niềm linh mục nhạc sĩ Hoài Đức, để đưa tiễn một dòng âm nhạc nhẹ nhàng vừa ra đi trở về vĩnh cửu. Nhưng đồng thời cũng tặng hết mọi nhạc sĩ, dù có nhiều nhạc sĩ chưa nhận ra thân phận thật của mình.

THƯ CỦA MỘT ĐỘC GIẢ THÁNH NHẠC NGÀY NAY GỬI LINH MỤC NHẠC SĨ HOÀI ĐỨC

Kính gửi Linh mục nhạc sĩ Hoài Đức!

Con thật sự bàng hoàng xúc động, khi được thầy Ngọc Kôn báo tin cha đã qua đời. Lúc ấy, trong lòng con hai tâm trạng đan xen vào nhau khiến con không bật khóc.

Tâm trạng thứ nhất trong con là vô cùng thương tiếc cha: một linh mục nhạc sĩ tài năng đã để lại cho nền Thánh nhạc Việt Nam nhiều tác phẩm thật quen thuộc với giáo dân chúng con.

Tâm trạng thứ hai trong con là con cảm nhận như một hồng ân Chúa ban cho con.

Cha nằm trên giường bệnh đã lâu nhưng với con thì mới biết cha lâm bệnh hai năm nay, nhờ thầy Cao Xuân Vỹ. Khi biết Cha nằm trên giường bệnh lòng con khao khát được đi thăm cha. Lúc nguyệt san Thánh Nhạc Ngày Nay (TNNN) biết có chương trình đi thăm các nhạc sĩ đau yếu hai tháng một lần thì sự khát khao trong con lại dâng lên cao độ. Chúng con một nhóm người trong ca đoàn đã dự tính sẽ theo toà soạn TNNN đi thăm cha. Ngày 3/6/2007 sẽ là ngày chúng con đi nhưng sự cố xảy ra nên mọi người thoái lui dịp khác. Còn lại một mình, con vẫn quyết định đi dù đường xá hơi xa. Hôm đó, trên giường bệnh cha đã xiết chặt tay con khi con chào cha để ra về. Dù cha không nói lời nào với con, nhưng con vẫn hiểu được tình cảm, niềm xúc động trong cái bắt tay đầy lưu luyến. Nếu hôm đó con quyết định không đi thì hôm nay con sẽ ân hận biết mấy, vì nếu không có ngày hôm đó thì đời đời con sẽ không bao giờ gặp được cha. Bây giờ, nghe tin cha qua đời con cảm nhận được sự việc đến với con là một hồng ân Chúa đã ban tặng cho con. Ngày con đi thăm cha là lần đầu tiên và cũng là lần duy nhất trong đời con gặp cha. Nhưng, cha ơi! Con sẽ không bao giờ quên được cha, một ngày ra đi của cha rất dễ nhớ.

Thứ bảy, ngày 07 tháng 07 năm 2007

Độc giả nguyệt san TNNN

Nguyễn Thị Lý

VƯỜN TƯỢNG

NHẠC SĨ CÔNG GIÁO VIỆT NAM QUÁ CỐ

Thứ bảy, ngày 7.7.2007 (4 số 7) THÁNH NHẠC NGÀY NAY khai trương công trình xây dựng VƯỜN TƯỢNG NHẠC SĨ CÔNG GIÁO VIỆT NAM QUÁ CỐ.

Ý tưởng của nhạc sĩ Ngọc Kôn.

Người thực hiện tu sĩ nhạc sĩ điêu khắc gia Trần Mừng.

Cố vấn nghệ thuật nữ nhạc sĩ điêu khắc gia Marie Gentile Thanh Đan.

Nội dung tượng tất cả các nhạc sĩ Công giáo Việt nam quá cố. Từ đó về sau, mỗi vị quá cố đều được dựng tượng vì công lao của họ đối với cộng đoàn.

Mục đích vườn tượng để ghi công, tưởng nhớ, hậu thế biết mặt và hiểu thêm về từng vị.

Qui cách :

- Tượng bán thân chất liệu composite giả đồng, kích thước bằng người thật với số đo đầu dài 23 cm, ngang 38 cm, cả đầu + thân cao 45 cm.
- Phần chân tượng để đặt tượng lên 1m60, mặt trước chân tượng chép tiểu sử và tác phẩm của cố nhạc sĩ, 3 mặt còn lại sẽ tùy nghi ép những dữ liệu liên quan như thủ bút, ảnh chụp...
- Toàn thể tượng cao 2m10 giúp người xem dễ chiêm ngắm.

Kinh phí do THÁNH NHẠC NGÀY NAY đảm nhận, nếu có ai đóng góp, đóng góp bao nhiêu đều được hoan hỉ đón nhận ghi sổ vàng lưu hậu.

Tiến trình sẽ kéo dài nhiều năm, trung bình mỗi năm một tượng (nếu có điều kiện mỗi năm sẽ làm nhiều tượng).

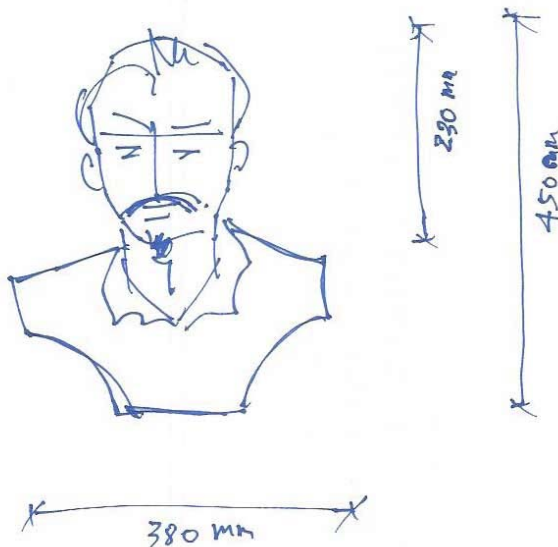
Nơi đặt vườn tượng nhạc sĩ là địa thế dự kiến có thể khuôn viên của một tu viện yên tĩnh, đẹp đẽ, thơ mộng, ngoài trời, thoáng mát, dễ lui tới và được phép đón khách thập phương ghé thăm vào những giờ hành chánh để cầu nguyện, dâng thánh lễ, tịnh tâm, tưởng nhớ, nghiên cứu, chụp ảnh, chung sống vài giờ với các nhạc sĩ.

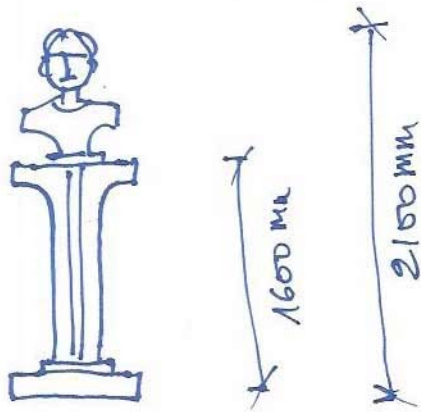
Cách xếp đặt vườn tượng theo thứ tự chiều quay của “đồng hồ lịch sử thánh nhạc VN”.

Đi theo vườn tượng nhạc sĩ CGVN còn có sách tiểu sử, album hình ảnh, đĩa nhạc, album tác phẩm, hội thảo nghiên cứu...

Tượng đầu tiên khai trương là tượng của cố nhạc sĩ Hùng Lân.

Kính mời mọi thành phần tham gia ai có gì đóng góp thứ ấy. Ví dụ: ý tưởng, công sức, tài liệu, hình ảnh hoặc kinh phí... để xây dựng một thế giới riêng nhớ ơn các nhạc sĩ công giáo của chúng ta.





Vài phác thảo về tiêu chuẩn.

NGƯỜI YÊU THÁNH NHẠC ♦

BÔNG HOA NGHỆ SĨ ♦

NHẠC SĨ - NGHỆ SĨ NGÂM THƠ

KIM LỆ

MỘT TÔNG ĐỒ TRONG GIỚI

NGHỆ SĨ CÔNG GIÁO



Từ lâu, mọi người biết đến Kim Lệ là một nghệ sĩ ngâm thơ Công giáo duy nhất ở thành phố Hồ Chí Minh, giọng ngâm ngọt ngào chất Nam bộ của chị trong gần 30 năm nay là giọng ngâm chính trong chương trình Tiếng Thơ của Đài Tiếng Nói Nhân Dân Tp.HCM phát mỗi đêm vào lúc 23 giờ tối thứ 2,4,6 và 3,5,7 trên hai kênh AM - FM và những chương trình Thơ của các Đài Bình Dương, Bình Phước, Đồng Nai và Đài Truyền Hình TP.HCM... ít người biết chị còn là một nhạc sĩ sáng tác ca khúc cả trong đạo và đời. Những ca khúc của chị sáng tác được phát trên các phương tiện truyền thông đại chúng và các Trung tâm Văn hóa do các ca sĩ nổi tiếng trình bày như: Bảo Yến, Trang Mỹ Dung, Siu Black, Tam Ca Áo Trắng, Thanh Sử, Cam

Thơ, Vân Khánh, Quỳnh Lan, Hoàng Thơ, Tuyết Mai Ly, Trung Đông, Gia Ân ...

Tháng 5.2007 vừa qua chị đã được kết nạp là Hội Viên Hội Âm Nhạc TP.HCM cùng với 17 nhạc sĩ khác.

Ngoài công việc ngâm thơ và sáng tác, Kim Lệ còn là một phóng viên với những bài viết thường xuyên trên mạng lưới truyền Thông Công giáo với bút hiệu Lê Kim và biên tập - thực hiện nhiều album thơ, nhạc cho các tác giả trong và ngoài nước. Công việc nhiều như vậy nhưng chị là một người hoạt động trong giới Nghệ sĩ Công giáo rất tích cực, không quản ngại điều gì, những giáo xứ trong và ngoài giáo phận khi cần có một chương trình văn nghệ để phục vụ cho những buổi lễ trong giáo xứ chị đều đứng ra tổ chức cho các ca sĩ đến biểu diễn giúp vui trong tinh thần phục vụ là chính.

Từ ngày đầu tiên về nhận Tổng Giáo phận Tp.HCM của Đức Hồng Y- Tổng Giám mục GB. Phạm Minh Mẫn, nhạc sĩ Kim Lệ đã đệ trình ý tưởng quy tụ các nghệ sĩ, ca sĩ Công giáo đang hoạt động biểu diễn ở địa bàn thành phố từ đó thành lập Giới Nghệ sĩ Công giáo (NSCG) là một trong 8 giới đang hoạt động trong Tổng Giáo phận hiện nay và từ 10 năm nay từng anh chị ca sĩ, nghệ sĩ nổi tiếng như: Hoài Linh, Đàm Vĩnh Hưng, Y Moan, Siu Black, Y Zack, Tam Ca Áo Trắng, Hiền Thực, Thanh Sử, Mai Hậu, Khánh Duy, Tấn Đạt, Xuân Trường, Hoàng Thanh.v.v. đã luôn hiện diện trong các chương trình văn nghệ của giáo phận. Các ca sĩ trong giới NSCG luôn xem Kim Lệ như một người chị, người mẹ thân thương của mình, vui buồn gì cũng đến với chị, chị luôn là người nhắc nhở đàn em của mình sống "Tốt đời, đẹp đạo" để xứng đáng là một người Nghệ sĩ Công giáo.

TRƯƠNG BÌNH

NHÌN GẦN NHÌN XA ♦

GIÁO DÂN MÊ THÁNH VỊNH.. ĐẾN BAO GIỜ?

Kinh thánh 73 quyển chia làm hai phần: phần Cựu ước với 46 quyển và Tân ước với 27 quyển. Trong số 46 quyển của phần Cựu ước có một quyển đặc biệt gọi là quyển Thánh vịnh gồm 150 bài thơ cầu nguyện tuyển lọc từ rất nhiều bài của các tác giả vô danh. Dân Israel, một hình tượng Dân Chúa -ngày nay hình tượng ấy đã chuyển sang cho Giáo hội- đã sử dụng triệt để thánh vịnh trong phụng vụ của họ tại đền thánh Giêrusalem, tại các hội đường, tại nhà riêng và ngay cả trong sinh hoạt hằng ngày của mọi tầng lớp. Toàn Dân Chúa-cũ đã mê thánh vịnh, sử dụng và sống với thánh vịnh. Còn hôm nay Dân Chúa-mới, chỉ nói riêng một góc nhỏ là giáo dân VN, có mê thánh vịnh chưa? Có sử dụng và sống thánh vịnh chưa? Đặt vấn đề này ra đây tuy quá muộn, nhưng đối với “*Giáo hội là muôn thửa*” thì không hề chi. Có vẫn hơn.

Đúng thế thật! Đọc Kinh thánh, chúng ta thấy Dân Chúa-cũ, họ trò chuyện, trao đổi, giao tiếp với nhau thỉnh thoảng xen vào những câu thánh vịnh. Giống như người VN, cũng luôn trưng dẫn ca dao, tục ngữ để minh họa, minh chứng, giải thích, vịn cổ hoặc tóm tắt những gì khó trình bày, những gì buộc phải nói dài dòng người khác mới hiểu. Một ví dụ, Chúa Giêsu đối đáp với ma quỷ đến cám dỗ Người sau 40 đêm ngày ăn chay. Buồn cười thay! Đến quỷ mà cũng còn trưng thánh vịnh để thuyết phục Chúa làm theo ý nó. Ví dụ khác, Đức Mẹ đáp lời khen ngợi và chúc tụng của bà chị họ là Isave bằng một bài ca thuộc họ thánh vịnh, nghe thật khéo léo, thâm thúy và tinh tế vô cùng! Còn nhiều ví dụ khác ít là trong Tân ước.

Dân Chúa-mới tức là Giáo hội, từ bao đời cũng quý trọng thánh vịnh cùng một tầm mức như thế, đã kín múc từ trong thánh vịnh ra những lời kinh nguyện đã đành, còn cả những bài học, những kinh nghiệm, những giáo huấn, nguồn an ủi, sức động viên... vô giá. Hãy xem các giáo đoàn tiên khởi sử dụng thánh vịnh để làm thánh ca hát đối đáp trong phụng vụ, hoặc trong những lúc sinh hoạt khác, rõ nhất khi các tông đồ hay giáo hữu tiên khởi trải qua các cơn bắt đạo, khi cùng nhau ẩn mình dưới những hang toại đạo, lúc bị cầm tù hoặc khi phải ra pháp trường tuần tiết cho đạo nghĩa, họ cùng nhau hát những bài thánh vịnh để giữ vững khí thế và củng cố tinh thần. Mặt khác, thánh Phaolô từng bảo “*Hãy cùng nhau đối đáp những bài thánh vịnh, thánh thi và thánh ca do Thần Khí linh hứng.*” (Ep 5,19).

Nhưng một góc rất nhỏ Dân Chúa-mới là giáo dân VN chúng ta lâu nay không làm như thế, chúng ta đang ở rất xa thánh vịnh, đang ở rất xa kho tàng châu báu vô giá trong khi lại ôm khư khư những lời kinh nguyện và những kinh nghiệm tu đức, ân sủng... có tính giai đoạn và cục bộ, ví dụ những lời kinh trong sách Nhật khóa, sách Mục lục, Kinh Bốn, thậm chí những bài ấy có chất thơ, vẻ pha trộn Hán Nôm rất tối nghĩa như kinh *A thân lạy thánh cả Giuse, Kính nguyện Chúa Thánh Thần, Hỡi các giáo nhơn trong bầu thế giới...*

Bởi đâu có sự chậm chạp như thế?

Thưa có lẽ bởi một góc nhỏ Dân Chúa-mới là giáo dân VN chúng ta, ngoài những thứ ấy ra, không biết rằng còn có báu vật vô giá là thánh vịnh. Thậm chí có người còn chưa nghe đến danh từ “*thánh vịnh*”.

Ước mơ giấu trong chương trình và đường lối THÁNH CA THẾ HỆ MỚI là giúp giáo dân VN chúng ta dần dần nghe nói nhiều, nhận ra có thánh vịnh, yêu mến, say mê rồi sử dụng thánh vịnh trong phụng vụ và tiến tới cả trong đời sống hằng ngày.

Muốn làm được điều đó, nhạc sĩ phải bắt đầu trước. Nhạc sĩ phải làm sao cho thánh vịnh lúc nào cũng có và có đầy ắp trong mọi nhà thờ, nhờ thế mới có thể chảy tràn ra phố chợ, làng mạc vào đến tận nhà riêng và ngấm sâu vào tận trong từng ý nghĩ của mọi người. Bởi vì nhạc sĩ, ít ai để ý, âm thầm đã và đang dẫn dắt, tiêm nhiễm, ảnh hưởng lớn, sâu, rộng, mạnh... trên giáo dân VN trong việc cầu nguyện, tư duy thần học, nghiệm ngắm Lời Chúa và cả cách sống đạo qua những bài hát của mình trong nhà thờ, nhà nguyện, các trung tâm, phòng họp (nơi nào có thánh lễ hay cầu nguyện hoặc tĩnh tâm)... hoặc qua băng đĩa các loại luôn tràn ngập khắp nơi. Nếu nghĩ rằng những bài giảng, những lời huấn đức

của giám mục, linh mục hay tu sĩ gây hết mọi ảnh hưởng trên giáo dân... thì làm to! Thưa không ạ! Các bài hát mới thực sự bao trùm, bủa vây, ngấm ngấm và thậm chí ra quyết định bất ngờ. Vì giống như chất cồn và chất muối ngấm vào cơ thể con người dễ dàng, nhanh lẹ và hiệu quả ra sao, thì âm nhạc cũng ngấm vào tâm hồn con người để tác động cùng một sức mạnh như thế. Nhất là hiện nay sở hữu một chiếc máy hát CD là quá dễ dàng, thậm chí nhà nghèo còn bị tra tấn bởi mọi thứ âm nhạc hàng xóm nữa là. Nhớ mỗi lần về quê tôi mệt nhất là không muốn vẫn cứ phải nghe hai bên nhà hàng xóm đua nhau mở hết cỡ những đĩa CD thánh ca vào lúc 4 giờ sáng khi họ chuẩn bị đi lễ sớm hàng ngày. Má tôi hấp hối từng cơn, người ta đòi rước ông biện hay bà giáp gì đó đến để “*giữ linh hồn*”⁷. Nghe vậy tôi can:

- *Chớ! Nhạc thánh ca hai bên hàng xóm từ lâu đã quá đủ để má nhớ đến Chúa rồi. Thậm chí má mau về với Chúa hơn do lâu nay đã trầm luân trong chốn khổ hình do bị nghe thánh ca mở hết công suất từ bốn bề “dộng” vào tai má nữa kia hỡi các chư vị!*

Tôi vừa nói vừa giận, vì có thoáng thấy có hai ba thủ phạm mở thánh ca hết “vô-luym” đang đứng chàng rành quanh đấy.

Nhạc sĩ ẩn trong giáo dân, rồi cũng chính nhạc sĩ rất có thể lực trên tư tưởng đạo đức của Dân Chúa-mới thuộc góc trời VN. Xin cam đoan không nói quá! Vậy bắt đầu công cuộc “giáo dân mê thánh vịnh” từ giới nhạc sĩ là phải!

Nếu tạm mượn danh ngôn “*Ai có bề sâu nội tâm sẽ có bề rộng ảnh hưởng trên kẻ khác*” của rôi thay vại từ vào đó “*Ai có bề sâu thánh vịnh sẽ có bề rộng ảnh hưởng trên nếp sống đức tin của kẻ khác*”, ta sẽ được một câu ví von đánh nổi hiệu quả nhãn tiền mà các nhạc sĩ nếu say mê thánh vịnh, sử dụng thánh vịnh làm thánh ca, cũng sẽ ảnh hưởng và xoay chuyển lối sống đạo của giáo dân VN.

Nhóm Phiên dịch Giờ Kinh Phụng vụ đã có công dịch thuật và biến thành thơ từng vắn câu thánh vịnh sau khi dịch, chúng ta có sẵn nền nếp rất quý giá ấy, tha hồ mà sử dụng, ai có năng khiếu có thể gọt dũa trau chuốt cho hay hơn lên.

Đến một lúc giáo dân VN mê thánh vịnh, tâm hồn họ cũng biến đổi theo, tu đức của họ cũng quang đãng hơn hiện nay.

Về vùng Đồng Bằng Sông Cửu Long, đến tứ giác Long Xuyên đi lên hướng Châu Đốc, nếu có vào tận Tri Tôn sát ranh giới Việt-Miên đi nữa, ai cũng dễ dàng nhận thấy cả một khu vực rộng lớn ấy đạo Phật giáo Hòa Hảo (PGHH) được rao giảng và phát triển. Nếu gặp bất kỳ tín đồ PGHH nào, người ta sẽ nghe họ đọc lầu lầu và trưng dẫn bèn ngót những bài kệ (thơ kinh) của đức Huỳnh Giáo chủ (tên thật của ông là Huỳnh Phú Sổ, ông là vị đã sáng lập đạo PGHH)... vào cuộc sống. Chuyện tưởng không lớn, nhưng xem sâu xét kỹ sẽ phải giật mình bở ngỡ vì không ngờ phương sách thi ca hóa toàn bộ giáo pháp PGHH của đức giáo chủ là một sách lược cực kỳ khôn ngoan, thông thái, thiên tài và vô cùng hiệu quả. Đức Huỳnh giáo chủ khiến mọi người qua những bài kệ, hiểu được tất cả nào đạo pháp, giáo lý, lòng người, tương lai đạo, nắm luôn chiều sâu của đạo lẫn phương pháp truyền đạo. Đây là một trong những đạo không có giới tu sĩ, giới giáo sĩ, giới kinh sư... chỉ có giới cư sĩ (tu tại gia), ẩn tích, trầm lặng và kiên tín như đạo sĩ bên Ấn giáo, Bà La Môn giáo... nhưng PGHH đã lớn mạnh và bền vững trải qua thời gian lẫn thăng trầm, đáng đạt danh hiệu “*Fluctuat nec mergitur*”⁸ của ta (chỉ tiếc một điều đạo PGHH hay nhúng sâu vào chính trị mà chịu cảnh long đong thời cuộc, vì chính trị đi liền thời tính). Bao nhiêu đủ thấy những câu *thơ kinh* đã giữ họ, nuôi dưỡng họ và phát triển họ.

Tại sao chúng ta thì không?

Và tại sao chúng ta không hát thánh ca phụng vụ bằng thánh vịnh? Tại sao chúng ta không bỏ bớt kinh bản, để đọc và hát thánh vịnh trước giờ cử hành phụng vụ, trong giờ

⁷ “*Giữ linh hồn*” là thói quen mời một người giỏi kinh, đến ngồi bên giường người có dấu hiệu hấp hối để đọc kinh kiên tu bất tận, giúp người hấp hối nhớ đến Chúa trước khi chết.

⁸ *Fluctuat nec mergitur* nghĩa là lắc lư chứ không chìm, lấy hứng từ câu Chúa nói với môn đệ Phêrô: “*Con là đá, trên đá này Ta sẽ xây dựng...*”

kinh hôm kinh mai tại gia đình, trong giáo trình giáo lý cho trẻ em, cho tân tòng, cho dự hôn? Phải chăng thánh vịnh khi đến với chúng ta, đã trở nên “hết thời” rồi? Vì thường xuyên nghe người này bảo thánh vịnh khô khan, người khác chê thánh vịnh cổ hủ, kẻ khác phê bình thánh vịnh “quá đát”, có người còn bảo thánh vịnh không hợp với nguyện vọng người hôm nay v.v... Họ đâu biết rằng những câu như *Ai trông cậy Chúa chẳng hề thất vọng, dù đi trong thung lũng tối tăm và hiểm nguy...* là những kinh nghiệm sâu sắc về đức tin. Những câu như *Thiên thần Chúa hạ trại đồn binh chung quanh những người kính sợ Chúa, Phúc thay bạn nào tôn sợ Chúa...* là những kinh nghiệm về sống Lời Chúa vô cùng phần khởi. Những câu như *Hãy ca tụng Chúa với đàn sắt đàn cầm, bằng thanh la não bạt, rúc tù và inh ỏi...* nói về việc ca ngợi Chúa cho dù ai, dù thân phận ra sao, dù bằng những phương tiện thô sơ như thế nào. Những câu *Như nai mong tìm suối nước, như lính canh mong đợi hùng đông...* tả nỗi mong chờ được chết để trở về cùng Chúa.

Có sống thánh vịnh mới thấy ngược lại, không “quá đát” mà luôn hợp thời, thậm chí rất thị vị và ướm át như những vần thơ *Bên sông Babilon, ngời ta khóc thương nhớ Sion... ta treo đàn trên cành dương liễu.* Thánh vịnh không hào nhoáng như thơ VN sính chơi chữ, sính khéo đạt câu, sính khéo nói để rồi quên mất mình đang nói gì, mà thật ra có gì để nói đâu! Quen ăn chiếc bánh mì VN rỗng ruột, cho nên khi gặp những chiếc bánh mì chất lượng ta lại chê cũng nên!

Đã đến lúc chúng ta phải nhìn lại rồi.

Đặt vấn đề này ra đây tuy quá muộn, nhưng đối với “*Giáo hội là muôn thừa*” thì không hề chi. Có vấn hơn. Giáo dân mê thánh vịnh, đến bao giờ? Đó là câu hỏi nên đặt ra cho mọi người cùng trả lời.

PHÚC CHIÊU

HỌC HỎI & BIẾT THÊM

CÂU HỎI ĐÓ BẠN ♦

1. Tại sao nhiều ca đoàn làm nhịp 6/8 với nhịp 3/8 đôi (thực tế không có nhịp 3/8 đôi, vì người ta ngỡ 6/8 là nhịp 2 lần 3/8) ?
2. Thánh nhạc và nhạc đời, đàn nào uyên bác hơn ?
3. Nếu một mai tự sắc của Đức Giáo hoàng Benedictus XVI cho phép cử hành thánh lễ bằng tiếng Latin, phải hát lễ bằng tiếng gì ?

(xin xem câu trả lời ở trang 35)

GIẢI TRÍ-THƯ GIÃN

DÒNG THƠ HÀNH ĐỘNG ♦ **BÍ QUYẾT**

*Mở xẻ truy nguyên¹⁰ Lời CHÚA? - tốt thôi!
phanh phui luận giải Phúc âm? – tuyệt vời!
xăm soi chiết tự Tin Mừng? – đồng ý!
vẽ vạch khảo suy Kinh thánh? – không tồi!*

*Nhưng chưa lặng người xúc động tình CHÚA
hoặc chẳng rưng rưng vâng theo ý NGƯỜI
làm chi cho lắm...
cũng thế mà thôi.*

⁹ *Thơ hành động* là thơ không đọc để thức vẻ đẹp thi ca, mà đọc để tâm hồn chiêm ngưỡng, ý chí thực hiện. Cả hai đều có thức ăn.

¹⁰ Hai từ ngữ một bình dân (mở xẻ), một văn vẻ (truy nguyên) cốt để đặc tả cách mỉa mai 2 tính cách trong một công việc.

GIỚI THIỆU TÁC PHẨM ♦

 **THỜI SỰ - THÔNG TIN**

GIÁO DÂN SUY NGHĨ ♦

BÍ QUYẾT**“ XIN-ĐƯỢC, TÌM-THẤY, GỠ-MỞ ”**

Ai trong chúng ta, những Kitô hữu, không đau đầu với câu “*Các con hãy xin sẽ được, hãy tìm sẽ thấy, hãy gõ cửa sẽ mở cho*” (Lc 11,9). Do chúng ta ai cũng đã thử cả rồi, nhưng đâu có dễ! Phải còn có cái gì nữa! Ngon ăn thế thì người ta sắp hàn xin tòng giáo, rửa tội không kịp thờ.

Đúng thế! Phải nhìn lại vấn đề trước, kế tiếp mới đi tìm bí quyết.

Câu nói trên của Chúa chắc chắn không là câu nói suông, câu hứa ảo hoặc lời nói đùa, mà phải là lời hứa thật, câu nói nghiêm túc và những chữ dùng xác đáng.

Nhưng có điều, con người chúng ta luôn có thói quen nhìn mọi việc theo nhãn giới một chiều, chiều đó là chiều vật chất trong khi có một chiều khác là tinh thần, cho nên hãy nghe Chúa nói câu gì, trí khôn chúng ta mau mắn và chỉ có thể, hiểu theo khía cạnh vật chất, trong khi chúng ta có cả phân nửa những gì mình có là tinh thần.

Vậy “*hãy xin... sẽ được*”: ba chấm giả định kia là điều xin; “*hãy tìm... sẽ thấy*”: ba chấm giả định đó là điều tìm; “*hãy gõ cửa... sẽ mở cho*”: ba chấm giả định ấy là cửa gì đó.

Và trí óc thiên cận của chúng ta sẽ quyết định điều xin là những món vật chất như tiền bạc, nhà cửa, công việc, sức khỏe... điều tìm là vật chất như vừa kể và cánh cửa chúng ta gõ cũng là vật chất loại như thế mà thôi chứ chẳng hơn.

Thế là chúng ta *xin, tìm và gõ* những thứ vật chất như nhu cầu cuộc sống vật chất, như mơ ước rất vật chất... nói chung thượng vàng hạ cám đều là vật chất, quên phức nhu cầu, mơ ước tinh thần đi, trong khi tinh thần mới là khởi điểm (vui đôi khi quên khổ) và quyết định rất lớn, vả lại tinh thần là cái quý hơn và tồn tại lâu hơn.

Vậy hãy *xin, tìm và gõ* những gì thuộc tinh thần.

Kế tiếp là bí quyết xin, tìm và gõ. Thực ra nếu đã quyết định *xin, tìm và gõ* những gì thuộc tinh thần thì đó cũng là bí quyết luôn. Vì *xin, tìm và gõ* tinh thần lập tức và chắc chắn sẽ được như ý, trăm phần trăm hiệu quả không thể hồ nghi. Lý do.

Khi đưa con đến với cha mẹ, nếu nó chỉ để xin hết điều này điều nọ thuộc vật chất, chắc hẳn cha mẹ không vui lắm, có cái cha mẹ sẽ cho, có cái cha mẹ sẽ cho chậm, có cái cha mẹ sẽ không bao giờ cho. Trái lại đưa con đến với cha mẹ chỉ để thăm hỏi, chăm nom, săn sóc, hỏi han, tìm ý kiến, xin lời khuyên hay tìm mọi cách để làm theo và làm cho cha mẹ vui lòng, thì cha mẹ sẽ cho, sẽ bảo ban cặn kẽ và rồi những gì mà đứa con không xin, cha mẹ sẽ lo lắng cung cấp chu đáo; nói đến đây chúng ta chạm ngay câu Chúa dạy: “*Tiên vàn hãy lo tìm kiếm Nước Thiên Chúa và sự công chính đã, mọi việc khác sẽ được ban cho sau*” thế nghĩa là xin dâng Đông mà được cả đàng Tây, thậm chí không xin mà vẫn được... là gì!

Vậy thì bạn muốn xin tiền của, nhà cửa, việc làm, sự bình an, niềm hạnh phúc, danh vọng, sự may mắn... bạn đừng xin thẳng những điều đó. Nhưng hãy xin làm được những điều Chúa dạy trong Phúc âm, hoặc xin thực hiện được đức ái, xin ơn trở nên nhỏ bé, xin ơn khiêm tốn vâng vâng... lập tức bạn sẽ được như ý trong thời gian ngắn nhất những gì vừa xin, sau đó bạn sẽ tìm được những thứ kia có thể trong một bối cảnh khác, hình dạng khác, cách khác, quan điểm khác... hoàn toàn có lợi cho bạn (vì tiền bạc, nhà cửa, việc làm,

danh vọng, may mắn... còn có những dạng khác mà chúng ta chưa nghĩ đến), hoặc chỉ ít bạn cũng sẽ nhận được đúng những thứ đó một cách không thể ngờ.

Cách xin như vậy đúng với chuyện “*Maria đã chọn phần tốt nhất*”; cách xin đó làm cho Chúa vui lòng vì bạn không đau đầu nhấm vào vật chất để khi không được như ý thì niềm tin bị hao hụt –mà cũng chưa hẳn bạn đã có niềm tin nữa! Khi bạn đến với Chúa chỉ để tìm những thứ hư ảo, phải không?- Tất cả đã có hết cả ở trong Phúc âm, Chúa đã tiên liệu và sửa soạn sẵn trong đó cho bạn. Đừng tưởng những Lời Chúa dạy rời rạc, lẻ tẻ, khi chuyện này lúc chuyện khác, gặp đâu nói đó, nhớ đâu bảo đó như chúng ta, nhưng tất cả đều liên kết nhau, ăn khớp nhau, đan quyện nhau và làm nên một hệ thống ơn cứu độ bằng Lời Chúa, thật trác tuyệt và thật thông minh khôn khéo khôn lường!

Còn như nếu bạn cứ xin tìm và gõ theo lối cũ, thì bạn tối ngày cứ mất công xét coi Chúa có nhậm lời không, Lời Chúa nói có đúng không, bạn có điều gì không phải hay không và thỉnh thoảng có ai vắn vẹo thắc mắc, bạn tìm đủ cách trả lời cho người ấy an tâm trong khi chính bạn còn chưa an tâm... nghĩa là bạn sẽ chẳng hiểu gì hết về Lời Chúa dạy.

Hôm nay đã rõ! Hãy xin, hãy tìm và hãy gõ bằng cách ấy đi! Bảo đảm sẽ được như ý, lúc đó không những được những gì bạn xin, mà còn được hơn những điều bạn mong ước.

Thử xem!

PHÚC CHIÊU

GIẢI ĐÁP GIÚP BẠN ♦

(xem lại câu hỏi trang ...)

1. Vì không có điều kiện học nhạc lý chuyên môn (nhạc lý chuyên môn dạy rất kỹ về nhịp với cả phần lý luận) nên các ca đoàn làm. Phần nữa, đối với họ, hát bằng nhịp đơn dễ hơn, trong khi nhịp 6/8 là nhịp 2 kép (mềm mại, du đưa, dịu dặt) còn nhịp 3/8 là nhịp 3 đơn (cứng cỏi, dứt khoát, gãy gọn).
2. Cái nôi của âm nhạc nói chung là nhà thờ, chẳng vậy thì nhiều khái niệm và ký hiệu âm nhạc đã không mang dấu ấn phụng tự Công giáo ví dụ tên 7 dấu nhạc, khoa chỉ huy (đánh nhịp), dấu chấm đàn organ (point d'orgue), khuôn nhạc, hình thể và nghệ thuật hát choral, khoa học và nghệ thuật đối âm (contre-point), hình thể nhạc kịch (opera), hình thể tấu pháp (fuga)... Đúng là nhạc đời là con đẻ của nhạc đạo, nhưng vì phát triển quá nhanh và quá mạnh bằng công nghệ và ứng dụng, nên ngày nay lấn lướt mẹ mình.
3. Thánh lễ bằng La ngữ, phải hát cũng bằng La ngữ, vì lý do: trong khi phần thường lễ, các tonus (cung nguyện, cung xưng-đáp) bằng La ngữ, thì hà cơ gì missa (bộ lễ) lại được phép hát bằng tiếng bản địa? Mà nếu như missa đã bằng La ngữ thì các thánh ca phụng vụ theo nghi thức sao có thể hát bằng tiếng gì khác ngoài La ngữ. Tóm lại, phải hát phụng vụ tất cả bằng La ngữ trừ tạ lễ có thể làm gì cũng được, vì đó là phần nằm ngoài thánh lễ rồi.

DANH SÁCH NHẠC SĨ ♦

- 1 Sắp theo mẫu tự (alphabet) tính từ cuối trở ngược lại của chùm tên cho dễ tìm vì có khi chỉ nhớ chữ cuối. Đây là bản danh sách còn đang xây dựng, nhạc sĩ nào chưa có tên là do chúng tôi chưa có thông tin về nhạc sĩ đó, nếu ai biết xin giúp chúng tôi bổ túc.
- 2 Chỉ ghi các nhạc sĩ sáng tác có tác phẩm lưu hành và còn sống.
- 3 Chữ viết tắt: **Gm**: giám mục, **Lm**: linh mục, **Ts**: tu sĩ, **Nts**: nữ tu, **Gđ**: giáo dân nam, **Ngđ**: nữ giáo dân.

	BÚT DANH	TÊN THÁNH	HIỆN TRẠNG	GIÁO PHẬN	SỐ ĐIỆN THOẠI
1	MINH ANH	Đaminh	Lm	Huế	054-859882

2	PHƯƠNG ANH		Lm	Đài Loan	
3	HẢI ÁNH		Gd	Mỹ	818-7187535
4	LÊ QUANG ÁNH				
5	DUY ÂN	Gioan Hoan	Lm/Sc	Huế	054-825048
6	VŨ ĐÌNH ÂN	Đaminh	Gd	TpHCM	0903-614816
7	GIANG ÂN	Alphongsô	Ts/ART	tpHCM	0908-913906
8	TRƯƠNG VĂN ÂN	Tôma	Gd	Đà Nẵng	0511-910335
9	ĐẶNG NGỌC ẮN	Giuse	Gd	Bà Rịa	064-854984
10	NGUYỄN BÁCH	Giuse	Gd	TpHCM	0903-782114
11	ĐÌNH THIÊN BẢN	Đaminh	Gd	TpHCM	08-8988274
12	HOÀI BẮC		Lm		
13	LÊ CÁT BẰNG	Phêrô-Maria	Gd	Bà Rịa	064-878266
14	THANH BÌNH		Lm	Cần Thơ	
15	ĐÌNH THANH BÌNH		Lmns	Mỹ	
16	TRINH CÁT	Tôma Aquinô	Lm	Pháp	
17	THIÊN CẨM	Tôma Thiện	Lm/OP	TpHCM	08-9327741
18	VĂN CHI		Lm	Uc	
19	THIÊN CUNG	Phêrô	Lm	Phan Thiết	062-720655
20	NGUYỄN HÙNG CƯỜNG		Lmns	Mỹ	
21	TRẦN VĂN CƯỜNG	Giuse	Gd	TpHCM	9702963
22	HOÀNG DIỆP	Phêrô	Lm/CSsR	Huế	054-828690
23	VƯƠNG ĐIỀU	Giuse	Lm	Xuân Lộc	061-834008
24	LINH HUYỀN DUNG	Simon	Gd	Phan Thiết,	062-510782
25	ĐỨC DŨNG		Gd		
26	KHẮC DŨNG		Gd	TpHCM	08-8432250
27	KHUẤT DŨNG	Đaminh	Lm/SSS	TpHCM	0908-011762
28	NGUYỄN DUY	Rôcô	Lm	TpHCM	08-8290109
29	HOÀNG VĂN ĐẠI		Gd	TpHCM	
30	MARIE GENTILLE THANH ĐAN	Marie Gentille	Ngd	Xuân Lộc	061-826819
31	ÁNH ĐĂNG	Giacôbê	Lm	Qui Nhơn	056-523175
32	BÍCH ĐĂNG	Giuse Bêđa	Lm/OSB	TpHCM	08-7294971
33	HOÀNG SỸ ĐIỆP		Ts	Vĩnh Long	
34	LIÊN BÌNH ĐỊNH		Gd	Mỹ	
35	ÂN ĐỨC	Edouard	Lm/OC	Bà Rịa	064-832165
36	HOÀNG ĐỨC	Phanxicô	Lm/CSsR	Mỹ	08-8887861
37	THANH ĐỨC		Gd	TpHCM	
38	ĐỖ VY HẠ		Gd		Mỹ
39	NAM HẢI		Gd	TpHCM	08-448644
40	NGUYỄN NGỌC HẠNH	Giuse	Ts	Phú Cường	0902-617168
41	LÊ ĐỨC HIỆP		Lm	Xuân Lộc	
42	ANH HIẾU		Gd	Mỹ	
43	ĐÀM NINH HOA				
44	VŨ THÁI HÒA	Giuse	Gd	Pháp	
45	NGUYỄN VĂN HÒA	Phaolô	Gm	Nha Trang	058-822842
46	NGUYỄN HÒA	Vinhson	Lm/SSS	TpHCM	08-7293050
47	CẨM HỒNG		Nts	Mỹ Tho	
48	LÊ VĂN HỒNG	Phêrô Quý	Lm/OSB	Xuân Lộc	061-930470
49	HUY HOÀNG	Giuse	Lm	Phú Cường	0650-564612
50	CAO HUY HOÀNG	Phaolô-Maria	Gd	Phan Thiết	062-869023
51	CAO THÀNH HOÀNG			TpHCM	
52	KHUỠNG HUỆ	Maria	Ngd	Xuân Lộc	061-867266

53	PHẠM LIÊN HÙNG	Vinh Sơn	Lm	Xuân Lộc	061-3825706
54	NGUYỄN HÙNG	Ignatio	Gd	Bà Rịa	064-881036
55	HOÀNG VIỆT HÙNG		Gd	Mỹ	
56	QUANG HUY	Hierônimô	Gd	Bà Rịa	064-825563
57	PHẠM ĐỨC HUYỀN		Gd	Mỹ	
58	ĐINH CÔNG HUỖNH		Gd	Mỹ	
59	NGUYỄN MỘNG HUỖNH		Lm	Úc	
60	NGUYỄN HỮU	Giuse	Lm	TpHCM	08-449497
61	THU HƯƠNG		Nts	TpHCM	
62	TRẦN HƯƠNG		Nts	TpHCM	
63	ANH KHA	Augustinô	Lm	Cần Thơ	071-893734
64	NGUYỄN KHA		Gd	Mỹ	
65	TRINH XUÂN KHÁNH	Phêrô	Gd	Phan Thiết	062.880603
66	PHẠM KHẮC		Gd	Long Xuyên	
67	ĐẶNG ĐÌNH KHOA	Giuse	Gd	TpHCM	08-4451081
68	VIỆT KHÔI		Gd	Mỹ	
69	DAO KIM		Lm	Mỹ	
70	PHAN KIM	Phêrô	Gd	TpHCM	08-8203101
71	THUY KIM		Gd	TpHCM	08-2403609
72	TUẤN KIM		Gd	Mỹ	
73	NGOC KÔN	Phaolô	Gd	TpHCM	08-7269437,
74	MINH KÔNG	Giuse	Lm	Kontum	
75	CHU MINH KÝ	Fr.Ass	Gd	TpHCM	0908-669328
76	OANH SÔNG LAM	Phaolô	Lm	Kon Tum	
77	KIM LÊ		Gd	TpHCM	08-8957148
78	LIAN		Ts/CMC	TpHCM	08-8968471
79	VŨ VĂN LỊCH	Tôma	Gd	TpHCM	08-8608252
80	SƠN CA LINH	Giuse	Lm	Qui Nhơn	
81	NGOC LINH	Phaolô	Gd	TpHCM	08-7292123
82	TIẾN LINH	Antôn	Gd	TpHCM	08-9893356
83	KIM LONG	Phêrô	Lm	Mỹ Tho	08-8452115
84	BÌNH NHIÊU LỘC		Gd	TpHCM	08-9312765
85	TIẾN LỘC	Giuse	Lm/CSsR	TpHCM	0918-344344
86	DUY ÂN MAI	Gioan Maria	Lm/OFM	TpHCM	08-8222294
87	CÁT MINH		Gd	Mỹ	
88	GIOAN MINH	Gioan	Lm	TpHCM	08-8993732
89	NHẬT MINH		Gd	Đà Lạt	
90	TRẦN MỪNG	Giuse	Ts/OFM	TpHCM	0908110565
91	HẠ MY	Giuse	Gd	Phan Thiết	
92	TÙNG NGÂN	Ignatiô	Viện phụ/OC	Gp.Xuân Lộc	061-5190802-
93	ĐỨC NGHỊ	Giuse Maria	Gd	TpHCM	08-8438227
94	THẠCH NGỌC	Phêrô	Lm	Đà Nẵng	0510-834521
95	LÊ ĐĂNG NGÔN		Gd	Nha Trang	
96	KHÔNG NGUYỄN	Phêrô	Gd	Đà Nẵng	0511-743277
97	THÁI NGUYỄN	Vinh sơn	Lm	Cần Thơ	071-912630
98	TRINH NGUYỄN	Anna	Gd	Xuân Lộc	061-3881148
99	HẢI NGUYỄN	Giuse	Gd	TpHCM	08-7316104
100	THÀNH NGŨ	Phaolô	Ts	Vinh	0915-798209
101	NGUYỄN CỔ NHÂN	Phêrô	Gd	TpHCM	08-8243410
102	TRỌNG NHÂN	Phaolô	Lm	Huế	054-873697
103	PHẠM HỒNG NHẬT	Giuse	Lm	Long Xuyên	071-856901
104	PHẠM ĐÌNH NHU	Gioan	Lm	Xuân Lộc	061-844315

105	NGUYỄN NHUNG	Maria	Gd	Xuân Lộc	061-3890880
106	NGUYỄN NHƯ	Gioan	Lm	TpHCM	08-7133825
107	PHANXICÔ	Phêrô	Gd	TpHCM	08-9962059
108	THIÊN PHÚ	Gioan Baoti	Gd	Huế	054-877855
109	HOÀNG PHÚC	Anphongsô	Gd	TpHCM	08-8436275
110	TRẦN ĐẠI PHƯỚC		Gd	Mỹ	
111	HOÀNG PHƯƠNG	Anna	Nts	TpHCM	08-961425
112	NGUYỄN PHƯƠNG		Gd	TpHCM	
113	THIÊN PHƯƠNG	Irene	Nts	Cần Thơ	
114	VIẾT PHƯƠNG	Phêrô	Gd	Xuân Lộc	061-758477
115	KIM QUANG		Gd	TpHCM	
116	THIÊN QUANG		Gd	Mỹ	
117	XUÂN QUANG	Giuse	Gd	TpHCM	08-8515061
118	NGUYỄN LÊ ĐAN QUẾ	GB	Lm	Xuân Lộc	061-826819
119	ĐỖ XUÂN QUẾ	Anrê	Lm/OP	TpHCM	0903-323843
120	BẠCH QUỲNH	Giuse	Gd	Nha Trang	0989-295192
121	UY QUYÊN	Đaminh	Gd	Xuân Lộc	0613.988496
122	NGUYỄN QUỐC	Giuse	Gd	Mỹ	409-985-8411
123	LINH SAN		Gd	Xuân Lộc	
124	NAM SƠN	Antôn	Gd	TpHCM	0918-121213
125	NGUYỄN SƠN	Giuse	Gd	TpHCM	08-7139563
126	THÁI SƠN	Giuse	Gd	TpHCM	08-8496672
127	ĐAN TÂM	Đaminh	LmSSS	TpHCM	08-8496672
128	MINH TÂM	Gioakim	Gd	TpHCM	0903-707621
129	THÀNH TÂM	Phêrô	Lm/CSsR	TpHCM	08-9311645
130	DUY TÂN	Phêrô	Gd	TpHCM	08-8991591
131	QUỐC THÁI		Gd	Bà Rịa	
132	THANH THANH		Gd	Mỹ	
133	TRƯỜNG THANH	Giuse	Gd	TpHCM	08-9700535
134	HOÀNG THÀNH		Gd	Mỹ	713-926-7266
135	TRĂNG THANH		Nt	TpHCM	08-8732527
136	BẠCH THẢO	Maria	Gd	TpHCM	08-8833212
137	XUÂN THẢO	Giuse	Lm/OFM	TpHCM	
138	NHƯ THÂN	Giosaphát	Gd	Đà Nẵng	0511-530380
139	NGÔ NGỌC THẮNG	Giuse	Gd	TpHCM	08-8991945
140	ANH THI	Lucia	Nts	TpHCM	08-5532103
141	DUY THIÊN	Giuse	Lm	Long Xuyên	077-834205
142	MAI THIÊN	Tôma	Lm/OC	Bà Rịa	064-832165
143	NGUYỄN ĐÌNH THỊNH	Vincent	Lm	Cần Thơ	
144	THẾ THÔNG	Phêrô Ancatare	Gd	Xuân Lộc	061-867266
145	VŨ MỘNG THƠ		Lm	Mỹ	
146	MINH THU	Rôsa	Ngd	Cần Thơ	071-825826
147	THIÊN THU		Nt	TpHCM	08-8732527
148	TRẦN THIÊN THU	Tôma Aquinô	Gd	TpHCM	0908-277.511
149	GIÁNG THỨ		Gd	Xuân Lộc	
150	VÕ VĂN THỨC	G.B.	Gd	Tp.HCM	08-8202092
151	HOÀNG VĂN TIÊM	Giuse	Gm	Bùi Chu	0350-886118
152	NGUYỄN NGỌC TIẾN	Gioakim	Gd	TpHCM	0938-740391
153	ĐÌNH QUANG TÍNH	Phanxicô X.	Lm	TpHCM	08-914732
154	MINH TỐN		Gd	TpHCM	
155	LINH TRANG	Anna	Ngd	Xuân Lộc	061-982003
156	MI TRÂM	Phêrô	Lm	Nha Trang	058-816871
157	HÀ TRẦN		Lm	Mỹ	

158	HỒNG TRẦN		Gd	Mỹ	08-9930341
159	LAM TRẦN	Giuse	Gd	TpHCM	
160	PHẠM MINH TRI	Augustinô	Lm	TpHCM	08-8656399
161	PHẠM TUẤN TRI	Phêrô	Lm	Vĩnh Long	075-811820
162	VIỆT TRÌ				
163	ĐAN TRÌNH		Gd	TpHCM	
164	QUANG TRIỂN	Phanxicô Xav	Gd	TpHCM	0903 782 722
165	HẢI TRIỀU	Anne du Saint Esprit	Ngd	TpHCM	08-8647922
166	NGUYỄN VĂN TRINH	Augustinô	Lm	TpHCM	08-9400768
167	ĐAN TRÌNH		Gd	TpHCM	
168	CHU QUANG TRINH	Phêrô	Lm	Cần Thơ	079-871593
169	XUÂN TRƯỜNG	Giuse	Gd	Úc	(07) 3278.8445
170	ANH TUẤN	Gioan Baoti	Gd	pHCM	08-8458728
171	NGUYỄN VĂN TUYÊN	Phaolô	Gd	Gp. TpHCM	08-8467542
172	NGUYỄN VĂN TUYÊN		Lm	Mỹ	
173	NGỌC TUYÊN	Giuse	Gd	Xuân Lộc	0913153645
174	NGUYỄN TUYÊN	Antôn	Lm	Huế	054-860510
175	LA THẬP TỰ	Giuse	Lm	Qui Nhơn	0656-824360
176	HỒNG VIỆT	Giuse	Gd	Xuân Lộc	061-3894997
177	QUỐC VINH	Phêrô	Gd	TpHCM	08-9851931
178	THIÊN VINH	Phêrô	Ts	Xuân Lộc	0909857674
179	TRI VĂN VINH	Phêrô	Lm	Cần Thơ	079-879006
180	HƯƠNG VĨNH		Gd	Xuân Lộc	
181	MAI NGUYỄN VŨ	Phanxicô	Gd	Xuân Lộc	061-989473
182	Ý VŨ		Gd	TpHCM	0903-814030
183	XUÂN VỸ	Giuse	Gd	Xuân Lộc	0907-647921
184	QUANG UY	Giuse	Lm/CSsR	TpHCM	08-9316322
185	THIÊN Ý (SƠN NGỌC TÚY)	Gioan B.	Lm	Phú Cường	0650-828394
186	TIN YÊU	Phêrô	Gd	TpHCM	08-8912971
187	VIỄN XỨ		Gd	Mỹ	
188					
189					

ART : Dòng Thánh Gia
SSS : Dòng Thánh Thể
CSsR : Dòng Chúa Cứu Thế
OP : Dòng Đa Minh

OSP : Dòng Biển Đức
OC : Dòng Xitô
CMC : Dòng Đồng Công
SC : Dòng Thánh Tâm

Đ O C B Á O GI Ò M B A N ◆



THÁNH NHẠC NGÀY NAY

SỐ 25. NĂM III (1.9.2007)

NĂNG CUNG ĐỜI THÀNH LỜI CA TỤNG

phụ đề

ĐỜI SỐNG TÍN HỮU

CẢI TIẾN SÂU RỘNG HƯỚNG ĐẾN GIÁO DÂN

BỐ CỤC ĐÃ MỚI, THÊM NHIỀU ĐỀ MỤC CÒN MỚI HƠN

(những dòng chữ tô đỏ là những nội dung mới thêm vào hay cải tiến mới)

◆ **NỀN TẢNG SỐNG ĐẠO:**

- LỜI CHÚA THÁNG 9.
- VĂN KIẾN GIÁO HỘI: *Huấn thị thánh nhạc... Những Thông điệp mới.*
- HỌC HỎI THÁNH KINH.
- GƯƠNG SÁNG THÁNH NHÂN.
- HỎI ĐÁP PHỤNG VỤ.
- GIẢI ĐÁP GIÁO LUẬT.

◆ **THÁNH NHẠC THÁNG 9:**

- QUAN ĐIỂM THÁNH NHẠC.
- ÂM NHẠC TƯƠNG LAI: *Nhạc lý Dịch.*
- NHÌN RA THẾ GIỚI.
- CÂU CHUYỆN NỘI BỘ.

◆ **TƯƠNG QUAN THÁNH NHẠC:**

- KỶ NIỆM – TẠ ƠN.
- GIỚI THIỆU HỘI ĐOÀN.
- CA ĐOÀN THÁNG 9.
- ĐIỂM SÁNG CA VIÊN.
- BÔNG HOA NGHỆ SĨ.
- DIỄN ĐÀN ĐỘC GIẢ.

◆ **ĐỜI SỐNG GIÁO DÂN:**

- NGHIÊN CỨU SỐNG ĐẠO: *Hỏi đáp thư Mục vụ..*
- THÁNH VỊNH ĐỜI SỐNG.
- THỦ TỤC CÔNG GIÁO.
- BÍ QUYẾT NÊN THÁNH: *Báo Gia đình nhỏ.*
- RÈN LUYỆN NHÂN CÁCH: *Sức mạnh của lòng phấn khởi.*

- TÌNH HUỐNG NHÂN CÁCH.
- ĐẠO LÝ THÀNH NHÂN.
- CHA MẸ – CON CÁI: *Dạy con.*
- Y HỌC THƯỜNG THỨC.
- QUAN HỆ THẦY-TRÒ.
- GIÁO LÝ HÔN NHÂN: *Nam nữ sắp lập gia đình nên biết.*
- ỨNG XỬ LỬA ĐÔI.
- NHỮNG CHUYỆN KHÓ NÓI: *ngoại tình trong tư tưởng.*
- GIẢI ĐÁP PHÁP LUẬT.
- MÁCH TRẢ LỜI NHANH.

◆ **VĂN HỌC NGHỆ THUẬT:**

- THI CA CÔNG GIÁO.
- TIỂU THUYẾT CÔNG GIÁO: *Thạch lệ.*
- CHUYỆN NHỎ THƯỜNG KỲ.
- CHUYỆN PHIẾM GÃ SIÊU.
- PHIM TRUYỆN 7 CẢNH.
- THÁNH CA MỚI NHẤT.
- THÁNH CA THIẾU NHI.
- HÌ HÌ – HÀ HÀ.

◆ **THỜI SỰ TÓM LƯỢC:**

- TỔNG QUAN THẾ GIỚI.
- ĐỌC BÁO GIÙM BẠN.
- SUY TƯ THỜI SỰ.
- QUỶ PHAOLÔ ĐẠT.
- THÔNG TIN HỘI ĐOÀN.
- THỜI BIỂU GIÁO XỨ: *Thánh lễ, Giải tội, Sự kiện, Khóa học.*